

Cena
1,20 eiro

Nr. 20
(11 753)

Piektdiena, 2022. gada 11. marts

Viņas redzēja karu

Vēlā svētdienas vakarā Kuldīgā ieripoja auto, ar ko no kara plosītās Ukrainas uz Latviju atvesta viena no bēgļu ģimenēm – Lidija Barnička ar meitām Mariju un Karīnu. Vīrs Jaroslavs joprojām atrodas Ukrainā, Vinnicas apgabalā, kur Krievijas armija pirms pāris dienām no zemes noslaucījusi lidostu.

Līdz pirmdienas pēcpusdienai Kuldīgas novadā no Ukrainas bija ieradies 21 cilvēks, informē sociālā dienesta direktore Sarmīte Segliņa.

Karīna, mamma Lidija Barnička un Marija no Kijivas. Viņām Kuldīgā ierādīta istabiņa sporta skolas kopmītnēs. Lidija saka: no trīs dienu ilgā ceļa līdz Latvijai meitenes jau atguvušās. Viņa jūtas priecīgi pārsteigta, cik mīļi ģimene sagaidīta Kuldīgā un cik pretimnākoši ir pilsētnieki.

Pirms kara ģimene dzīvojusi Kijivā un pati savām acīm redzējusi, kā 24. februārī pilsētā sāka krist bumbas un raķetes. Lai pasargātu bērnus, bēguši no galvaspilsētas uz Vinnicas apgabalu, bet arī tur nav bijis droši.

Lidija stāsta, kas Ukrainā noticis pirms kara un kā nonākusi Latvijā: „Bija saspīlējums. Tam, ka būs karš, gatavojāmies jau no 16. februāra. Pirms tam no ASV puses bija ziņas, ka karadarbība var sākties. Sabiedrībā tiešām bija liels satraukums. Lai to mazinātu, Ukrainas prezidents Zelenskis 16. februārī sarīkoja nacionālos svētkus. Bērni saģērbās tautas tērpos, visiem lūdza ņemt līdzī balonus, karodziņus. Tā bija Ukrainas

Vienotības diena. Bērniem, no vienas puses, svētki, no otras – mācības, lai nenobaidītu. Viņiem tika rādīts, kā jāuzvedas bumbu patvertnēs, ja būs bombardēšana. (Šajā brīdī Lidija sāk raudāt – aut.). Četrus gadus vecā meitiņa Marija nesaprata, kas notiek. Viņu esot aizveduši uz kādu telpu un teikuši: „Tagad mēs ātri iesim.” Pēc tam noguldījuši uz vēdera, likuši gulēt, pēc tam pateikuši: „Mēs esam uzvarējuši.” Tā bija gatavošanās krīzei.

Trauksmainā situācija valdīja ilgāku laiku, un prātā jau bijām sakravājuši krīzes somas: kur dokumenti, kādas mantas jāņem. Tas tika apspriests gan tuvinieku, gan draudzeņu starpā. Arī tas,

ka čemodāns nedrīkst būt dzeltens, lai nepamana. Kad braucu prom no Kijivas, sapratu, ka jāvelk melna cepure, melns mētelis un bikses, lai es nerēģotos acīs, lai gan bērniem ir spilgti rozā kombinezoni. Apzināti vilku tādas drēbes, lai būtu mazāk pamanāma. Visi saprata, ka karš var notikt, bet neviens nezināja, kad. Ik pa laikam pienāca ziņas par dažādiem datumiem, bet cilvēks jau tāpat domā: „Nē, nekādas nenotiks! Tā taču ir Krievija – viss būs labi.” Bet 24. februārī viss sākās...

(Pilnu interviju lasiet *Kurzemnieka* otrdienas, 15. marta, numurā.)
Alberta Dintera teksts un foto

Ģimenes uzņēmumam
Laimdotas – 30.

→ 5. lpp.

Autulappusē:

- jaunumi eksāmenā;
- kā atgūt nodokli;
- kurus un cik dārgus auto pērk vairāk.

→ 6. lpp.

Izstāde
aicina
pārkāpt
robežas
un
tuvoties.

→ 8. lpp.

Krokusi – pavasara prieks.
Pazīstamo puķkopju Gunas
un Jāņa Rukšānu stāsts
un kolekcija.

→ 9. lpp.

Pieredzējušais treneris **Vitālijs Voskāns**:

„Mērķis – telpu futbols Kuldīgā augstā līmenī.”

→ 13. lpp.

„Jābūt mājokļu stratēģijai, tāpat jābūt pieņemtam ģimenes likumam.” Kurzemes biznesa klubā diskutē par dzīvokļu trūkumu.

→ 10. lpp.

Otrdien, 15. martā:

- Bēg no kara.
- Eiropas atbalsts Ukrainai.
- Kas notiek ar degvielas cenu.
- V.Plūdoņa Kuldīgas vsk. 12.a klase.
- Kas jauns Ēdolē.

REDZĒJUMS

Karo arī informatīvajā telpā

Krievijas karš Ukrainā notiek ne tikai par teritoriju, bet arī cilvēku prātu un sirdi. Abas valstis – gan uzbrucēja, gan tā, kas cieš, – cenšas pasaulei nodot savu vēstījumu. Ukrainas valdības informācija, kā arī dažādu citu valstu mediju reportāžas no kara postītās valsts krasi atšķiras no pasakām, kādas izdomā Krievija. Kremļa mediji izplata ziņas, kurās notiekošais acīmredzami apgriezts kājām gaisā. Šķiet, diktators Putins jau sācis ticēt saviem meliem. Nav brīnums, ka tie, kuri šajā oratorā klausās jau daudzus gadus, viņa izdomājumiem akli tic.

Strīdoties otru nepārlicināsi. Vispirms otra teiktais jāuzklausa, tad jārunā par konkrētiem faktiem, jāaicina tos pārbaudīt.

Viskarstāk apspriestā tēma ir karš Ukrainā. Sociālo tīklu vietnes ir pārsātinātas ar šo informāciju. Daudzi lietotāji apjūk, jo vēstījumi ir atšķirīgi un visi nespēj tos kritiski izvērtēt. Aculiecinieka video kādam var šķist ticamāks par mediju ziņu, jo tas ir emocijām piesātinātāks, taču tas var būt arī safabricēts vai pasniegts citā kontekstā, neatspoguļojot patiesos notikumus.

Pirms dažām dienām pētnieciskās žurnālistikas centrs *Re:Baltica* publicēja pētījumu par sociālajos medijos izplatīto Krievijas propagandu, kurā kara aizstāvji pasaulei jautā: „Kur

jūs bijāt astoņus gadus, kamēr Ukraina Donbasā nogalināja cilvēkus?” Populārajā vietnē *Tik Tok* dažas dienas pēc Krievijas iebrukuma parādījās vairāki video ar vienādu tekstu. Jaunieši, kuriem ir tūkstošiem sekotāju, stāsta: 2015. gadā Doneckā izveidota Enģeļu aleja par piemiņu tur bojāgājušajiem bērniem, Krievija grib pārtraukt tur astoņus gadus ilgušo Ukrainas genocīdu. Tā kā video ierunāts identisks teksts, dezinformācijas pētniekiem ir pamatotas aizdomas, ka tā ir Krievijas valdības samaksāta kampaņa. Pagaidām *Tik Tok* uz laiku aizliedzis veidot video un tiešraides Krievijā, jo tur par Kremļa vēstījumam neatbilstoša satūra izplatīšanu nupat ieviesta krimināltabildība.

Mēs varam ietekmēt to, kāda informācija nonāk pie citiem. Pirms dalāties ar kārtējo vēsti, aicinu padomāt par tās patiesumu. Ir svarīgi, lai citiem nododam tikai uzticamas un pārbaudītas ziņas. NATO Stratēģiskās komunikācijas izcilības centra direktors Jānis Sārns tviterī publicējis vērtīgus padomus, kā veidot sarunu ar tuvinieku, kurš tic dezinformācijai. Vispirms teiktais jāuzklausa un jāizrāda empātija – spēja iejusties otra emocijās. Tad jānoskaidro, kāpēc tāda informācija šķiet ticama. Jāuzdod tieši jautājumi, un sarunu biedrs jārosina domāt kritiski, faktus pārbaudīt. Svarīgi ir atgādināt, ka skandalozas ziņas ir aizdomīgas, un ieteikt izmantot tikai uzticamus informācijas avotus. Atcerieties, ka strīds, kurā centīsieties kādu pārliecināt, visticamāk, vajadzīgo rezultātu nenesīs!

Kristīne Āboliņa

RUNĀ SPECIĀLISTS

Kas jāzina par gada ienākumu deklarāciju

Kristīne Augstkalne-Jaunbērziņa, Valsts ieņēmumu dienesta (VID) sabiedrisko attiecību speciāliste

Šogad ienākumu deklarācijas iesniegšanā nekādu izmaiņu nav. Visērtāk to var izdarīt datorā vai viedtālrunī, jo elektroniskās deklarācijas sistēma (EDS) automātiski ielasa ziņas, kas jau ir VID rīcībā. Vajadzīgs vien interneta pieslēgums.

VISLABĀK ELEKTRONISKI

Normatīvajos aktos teikts, ka deklarācija jāiesniedz elektroniski. Čekus par attaisnotajiem izdevumiem var pievienot EDS sadaļā *Gada ienākumu deklarācija* pielikumā D4. Ziņas par katru čeku jānorāda atsevišķi. Deklarācijā jau ir iekļauta visa VID rīcībā esošā informācija: no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras, no ienākuma izmaksātāju paziņojumiem par summām, kas izmaksātas fiziskajai personai, no privātajiem pensiju fondiem, apdrošināšanas sabiedrībām, par maksājumiem izglītības un ārstniecības iestādēs. Tas ir ērti, jo cilvēkam tikai atliek pārbaudīt, vai ziņas ir pareizas, pievienot trūkstošos čekus, un sistēma pati aprēķina nodokli.

VAR ARĪ KLĀTIENĒ

Klātienē deklarāciju var iesniegt visos valsts un pašvaldību vienotajos klientu centros, kas darbojas pēc vienas pieturas aģentūras principa. Plašāka informācija ir vietnē: www.varam.gov.lv/lv/vpvkac. Līdzī jāņem personas dokumenti, arī elektroniskie identifikācijas rīki, piemēram, e-ID, internetbankas autorizācijas dokumenti. VID klientu centros no 1. marta konsultācijas tiek sniegtas pēc pieraksta. Bet situācija var mainīties, un regulāri jāseko līdzi jaunumiem.

VAR PAR ĢIMENES LOCEKĻIEM

Der paturēt prātā, ka ikviens, kurš maksājis iedzīvotāju ienākuma nodokli, savai gada ienākumu deklarācijai var pievienot ģimenes locekļu čekus par attaisnotajiem izdevumiem, tā atgūstot pārmaksāto nodokli arī par viņu tēriņiem. Piemēram, dēls savai deklarācijai var pievienot mammas čeku par vizīti pie ārsta vai par analīzēm. Ja nodoklis nav jāpiemaksā un nav arī nekāda cita iemesla deklarāciju iesniegt obligāti, bet kāds vēlas to darīt brīvprātīgi tikai tāpēc, lai atgūtu pārmaksāto nodokli, tad steigties nevajag. To var izdarīt trīs gadu laikā, piemēram, deklarāciju par 2021. gadu var iesniegt līdz pat 2025. gadam. VID vietnes

sadaļā *Gada ienākumu deklarācija* ir video-pamācība, semināra ieraksts un citi materiāli.

ATTAISNOTIE IZDEVUMI

Nodokļa atmaksu var saņemt tad, ja ienākuma nodokli esat maksājis Latvijā, piemēram, strādājis algotu darbu. Attaisnoto izdevumu summa, no kuras daļu nodokļa atmaksā, ir 600 eiro gadā vienam cilvēkam. No tiem atmaksā 20%. Atlikusī summa tiek pārcelta uz nākamajiem trim gadiem, un to varēs atgūt, iesniedzot deklarāciju nākamajā gadā.

600 eiro var iekļaut izdevumos par ārstniecību un izglītību, tajā skaitā par interešu izglītību bērniem. Arī ziedojumus un dāvinājumus, tostarp Latvijas politiskajām partijām. Par zālēm iztērētā nauda šajos izdevumos neietilpst.

Nodoklis tiek atmaksāts arī no iemaksām privātajos pensiju fondos, kas kopā ar apdrošināšanas maksājumiem atbilstoši dzīvības apdrošināšanas līgumam (ar līdzekļu uzkrāšanu) nepārsniedz 10% no katra cilvēka gada apliekamā ienākuma, bet ne vairāk kā 4000 eiro.

BIEŽĀK SASTOPAMĀS KĻŪDAS

- Deklarācijai pievienoti attaisnoto izdevumu dokumenti par citu taksācijas gadu (2021. gada deklarācijai jāpievieno tikai tie, kas izsniegti 2021. gadā, bet 2020. gada deklarācijai – tikai šajā gadā izsniegti utt.).

- Arī tad, ja esat uzgājis senāku čeku, piemēram, par 2018. gadu, bet šo deklarāciju jau esat iesniedzis, tad iesniedziet 2018. gada deklarācijas precizējumu, nevis gatavojiet jaunu dokumentu. EDS obligāti nospiediet uzrakstu *precizētā deklarācija, nevis pirmreizējā*.

- Iekļaujot izdevumus par ģimenes locekļiem (bērniem), tiek aizpildīts tikai viens pielikums D4. Atsevišķi šis pielikums jāaizpilda par katru cilvēku, par kuru deklarēti attaisnotie izdevumi (čeki).

- Deklarācijā iekļauti aptiekas čeki par zālēm un medicīnas precēm (brillēm), taču tie nav attaisnotie izdevumi.

- Tos izdevumus, kurus pilnībā vai daļēji jau kompensējis apdrošinātājs vai darba devējs, un citas kompensētās summas nedrīkst iekļaut attaisnotajos izdevumos, jo tie jau ir atlīdzināti.

- Iekļaujot attaisnotos izdevumus par dzīvības apdrošināšanu ar uzkrāšanu (apdrošināšanas sabiedrībā, kas nav reģistrēta Latvijā), jāpievieno abi dokumenti: izziņa un maksājuma uzdevums.

- Iesniedzot deklarāciju, iedzīvotāji nenorāda visus taksācijas gadā gūtos ienākumus, t.sk. neapliedzamos, kas jādeklarē, ja darījuma summa pārsniedz 10 000 eiro.

- Ja esat deklarāciju aizpildījis, nesteidzieties uzreiz nospiegt pogu *Iesniegt*, bet pārlicinieties, ka tiešām esat pievienojis visus dokumentus par izglītību un ārstniecību, citādi būs jāiesniedz precizējums.

- Gadās, ka, deklarāciju iesniedzot pirmo reizi, aizmirstas pievienot norēķinu kontu. Tad jāiesniedz precizēta deklarācija, kurā konta numurs ir norādīts, nevis jāraksta atsevišķs iesniegums par to.

FOTOKOMENTĀRS

Rudbāržu pagasta vadītāja Inese Ivāne iemēģina zemessargu maskēšanās sejas krāsas.

Alberta Dintera teksts un foto

Jaunais civilās aizsardzības plāns top

Pašvaldību civilās aizsardzības plāns iegūst aktualitāti. Kāds tas ir Kuldīgas novadā, skaidro civilās aizsardzības komisijas loceklis, pašvaldības policijas vecākais inspektors Dzintars Pakalns.

Pēc novadu reformas bija pienākums šo plānu pārskatīt, jo novadi apvienojās un vecie zaudēja spēku. Vai jauns jau ir izstrādāts?

Tika izsludināts iepirkums par ārpakalpojumu, jo vecā plāna struktūra kardināli atšķīrās no jaunajām prasībām Ministru kabineta noteikumos. Viss pavirzījies tik tālu, ka jaunais plāns tiks likts

galdā 24. marta finanšu komitejas sēdē. Ja novada maka turētāji to akceptēs, tad 31. martā domes sēdē jāpieņem gala lēmums.

Kādas ir būtiskākās atšķirības?

Principā jaunais izstrādāts sīkāk – tajā iekļautas dažādas riska matricas. Tas nozīmē: ja ir kāds apdraudējums – vētra, plūdi –, tad ir noteikts, ko kurš dara. Piemēram, ja sagrauvusi māja, par to atbild Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests. Pašvaldība atbild par cilvēku izmītināšanu, ēdināšanu. Kara gadījumā pašvaldība atbild par evakuāciju, ja vien tas nenotiek kā Ukrainā – valstiskā mērogā. Plāns domāts visiem

apdraudējumiem. Tas ietver arī analīzi par mūsdienu iespējamiem. Citur ir izteikti plūdu draudi, bet mums tādu nav.

Ar Aizsardzības ministrijas pārstāvi Baibu Bļodnieci runājām par iedzīvotāju, sevišķi vecāka gadagājuma, apziņošanu. Kā tas notiks?

Ja notiek nelaime, vieni no apziņotajiem ir Valsts policija un pašvaldības policija. Tāpat sociālajam dienestam ir savi uzdevumi – tam ir savu klientu datu bāze.

Vai ir iecerētas sarunas ar iedzīvotājiem, ko apdraudējuma gadījumā darīt?

Tiklīdz plāns tiks apstiprināts, ikviens ar to varēs iepazīties

domes mājaslapā. Plāns lielākoties ir domāts komisijai, lai mēs strādātu koordinēti. Iedzīvotājiem nepieciešamā informācija apdraudējuma gadījumā būs domes mājaslapā un medijos. Tas ir līdzīgi kā tad, kad sākās pandēmija.

Arī bēgļu plūsmas koordinēšana ir daļa no valsts izstrādātajiem civilās aizsardzības plāniem. Aizsardzības ministrija izplatījusi ļoti labu informāciju, kā iedzīvotājiem krīzes laikā rīkoties pirmajās 72 stundās, kam jābūt gatavotam, lai izturētu pirmās trīs diennaktis. Tas ir pamatu pamats, kas jāņem vērā. Cik zinu, skolās drīzumā būs civilās aizsardzības mācības.

Redakcija ir saņēmusi zvanus no lasītājiem, vai novadā ir kaut viena bumbu patvertne.

Tas ir jautājums, ar kuru pēdējās dienās saskaros bieži. Diemžēl 2008. gadā valstiskā līmenī tika nospriests, ka tās uzturēt ir pārāk dārgi, un nolemts tās likvidēt. Mūsu novadā tādu nav, un neesmu dzirdējis, kur tāda ir bijusi kādreiz. Man ir jautāts, vai ir jēga slēpties piecstāvu mājas pagrabā, ja sākas bombardēšana. Mana atbilde ir nē – šīs ēkas var sagrūt, un jūs apraks gruveši. Šajā gadījumā katram pašam jāpārdomā, kur X stundā patverties. Valstiskā mērogā par to diemžēl nav domāts.

Alberts Dinters

Pašiem jābūt gataviem aizstāvēt savu valsti

„Ukraiņu vienotību un gatavību aizstāvēt un neatdot nevienu centimetru savas zemes var tikai apbrīnot,” tā Kurzemniekam saka Aizsardzības ministrijas parlamentārā sekretāre Baiba Bļodniece.

„Viņi cīnās par savu brīvību, un cilvēki iet bojā. Jā, cīnās visi. Kam ir ieroči, tie ar ieročiem; kam nav, tie kailām rokām stājas priekšā tankiem.”

Krievijas iebrukums Ukrainā katru dienu kļūst aizvien asiņaināks, agresors lieto aizvien nežēlīgākas metodes. Tas atbalsojas arī Kuldīgā, jo cilvēki uztraukti prasa – ko darīt. Latvijas kibertelpa piedzīvo pastiprinātus uzbrukumus. Kāds būtu jūsu ieteikums iedzīvotājiem?

24. februārī visa pasaule atpazina to, par ko mēs visu laiku brīdinājām: Krievija ir neprognozējama un agresīva. Tā izrādījās skarba realitāte, nežēlīga un necilvēcīga. Tas, ka notiek Ukrainā, nav prātam aptverami. Krievija pret civiliedzīvotājiem izmanto aizliegtus ieročus, apšauda arī Kijivu, vienu no Eiropas galvaspilsētām. Tas pārkāpj jebkuras robežas, tāpēc ir skaidrs, ka tribunāls Hāgā būs. Pasaulei jādara viss, lai Kremļa saimnieku Putinu apturētu. Sankcijas ieviešanai nav jābūt, ka tā gribam, bet tāpēc, ka aicinām Krievijas sabiedrību sacelties pret savu prezidentu. Ja viņi to aizstāv, tad ir līdzatbildīgi par katru, kurš iet bojā Ukrainā.

Latvija Ukrainai izrāda milzu solidaritāti, arī individuāli, jo redzam apņēmību palīdzēt un ziedot. No saziedotā tiek iepirktas lietas gan Ukrainas armijai, gan iedzīvotājiem. Redzam nepieredzētu uzņēmēju gatavību atbalstīt. Viņi saprot, ka bizness šobrīd stāv aiz valsts kopīgajām interesēm, un ir gatavi pārorientēties uz citu tirgu. Jā, kādu brīdi būs neskaidrība, un sankcijas ietekmēs arī mūs, bet, ja dzīvojam blakus Krievijai, tad primāri mēs esam ieinteresēti, lai Krievijas elite saceltos un Kremļa saimnieku no krēsla no-

Aizsardzības ministrijas parlamentārā sekretāre Baiba Bļodniece, sakot uzrunu Oskara Kalpaka piemiņas pasākumā Rudbāržos.

vāktu. Kamēr viņš tur būs, nekad nevarēsim dzīvot mierā.

Šobrīd satraukumam nav pamata, jo esam NATO dalībvalsts. Latvijā mācībās piedalās vairāk nekā tūkstoši karavīru no citām valstīm. NATO izsludinājusi, ka ieviesīs paaugstinātas gatavības reaģēšanas plānu, ja vajadzēs. Bet tiešu draudu mums nav. Mums ir stipra armija un stipra Zemesardze, un mums ir visi resursi, arī tam, lai aizsargātu kibertelpu, kurā notiek uzbrukumi un mēģinājumi sniegt dezinformāciju tāpat kā Krievijā un Ukrainā.

Dezinformācija notiek vienlaikus ar īsto karu. Krievija to dara, lai mobilizētu savus resursus un šķeltu Ukrainas sabiedrību, viestu šaubas, izplatot melnīgas ziņas, ka Ukrainas prezidents ir atkāpies. Bet domāju, ka visiem ir skaidrs: ukraiņi ir saliedēti savā starpā un ap savu prezidentu, valsts

„Pašvaldību civilās aizsardzības komisiju darbība ir ļoti svarīga, lai cilvēkos radītu sajūtu, ka iestādes zina, ko krīzēs darīt, jo tās var būt dažādas, arī nemilitāras.”

aizsardzību. Pat tad, ja kādam ir citādi uzskati, pret kopējo masu tas nav nekas.

Kas jādara mums? Nav jāmeklē tas, kāpēc esam atšķirīgi, – šis ir īstais brīdis pa īstam saliedēties. Cilvēki, kuri šeit dzīvo, neatkarīgi no tautības un politiskās pārliecības jāuzskata par savējiem, jo īstie ienaidnieki pašlaik ir aiz robežas. Tas ir ienaidnieks, par kuru visai pasaulei teicām, ka tas ir nedraudzīgs, agresīvs, neprognozējams, un visa pasaule to ir ieraudzījusi. Diemžēl uz ukraiņu rēķina, un viņi karo arī mūsu visu vietā.

Esmu dzirdējis bažas, ka valdībai un bruņotajiem spēkiem būtu skaidrs, kas jādara brīdi,

kad tiek iedarbināts NATO līguma 5. pants par kopīgo aizsardzību, bet vai tas ir skaidrs arī iedzīvotājiem?

Tagad var saprast visas vājās vietas, kas ātri jāpildinveido. Visi, kuri ir gatavi un kaut sekundi par to aizdomājušies, stājieties Zemesardzē! Kā redzam Ukrainā, ikkatrs kaut ar minimālām militārajām zināšanām ir ļoti noderīgs. Ceram, ka šeit tas nekad nebūs vajadzīgs, bet, kā saka, ragavas jātaisā vasarā.

Pašvaldībām ir īstais laiks aktualizēt civilās aizsardzības plānus, runāt ar iedzīvotājiem, ar visām institūcijām. Iekšlietu ministre Marija Golubeva ir aici-

nājusi rīkot mācības. Mēs to esam darījuši arī iepriekš, bet tad visi domāja, ka tas ir tikai teorētiski, taču tagad būtu īstais mirklis saprast, kāpēc to mācāmies. Pašvaldību civilās aizsardzības komisiju darbība ir ļoti svarīga, jo cilvēkiem tā radītu sajūtu, ka iestādes zina, ko krīzēs darīt, jo tās var būt dažādas, arī nemilitāras. Pašvaldībām arī jāsaprot, kā viņi apziņos vecos ļaudis, kuri par sevi nevarēs parūpēties, kā sniegt palīdzību, kur cilvēki var evakuēties un patverties, ja ir tāda vajadzība. Lai vecāki zina, ko darīs skolas, ja sākas krīze, un kā tās ar viņiem sazināsies. To ir vērts aktualizēt pat tad, ja tas kādreiz jau darīts. Es tiekos ar pašvaldību vadītājiem un dzirdu viņus sakām, ka to jau ir darījuši, bet šis ir mirklis, kad to var atkārtot ar citām acīm, ar svaigu skatu paskatīties uz plāniem, paturot prātā skarbo realitāti Ukrainā.

Ikdienā iedzīvotāji mēdz savā starpā plēsties, bet, ja nāk lielas nepatīkšanas, tad spējam būt saliedēti.

24. februāris daudziem bija atmošanās laiks. Pat tad, ja domājām, ka nekad nevajadzēs valsti aizsargāt, ka mēs esam NATO un ka par mums parūpēsies citi, pašiem tomēr jābūt gataviem savu valsti aizsargāt. Redzam Ukrainu, un mums, arī starptautiskajai sabiedrībai, tai jāpalīdz jebkāda veidā. Aizsardzības ministrs Artis Pabriks bija viens no tiem, kuri asi kritizēja Vācijas sākotnējo pozīciju, tādējādi mazo Baltijas valstu spiediens uz Eiropu palīdzēja to tomēr mainīt. Pirms divām nedēļām nevarējām iedomāties, ka Vācija būtiski palielinās savu aizsardzības budžetu. Eiropas Savienības valstis ir saliedētas, pateicoties tai ārkārtīgajai drosmei, kādu parāda ukraiņi. Mums no šīs situācijas jāmacās.

Alberta Dintera teksts un foto

Pašvaldība ziedos 5000 eiro, ukraiņi lūdz konkrētas lietas

8. martā Kuldīgas novada domes ārkārtas sēdē deputāti nolēma no līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem ziedot 5000 eiro Skrundas sadraudzības pilsētai Kosivai Ukrainā.

Kurzemnieks jau rakstījis, ka kara sākumā pašvaldība pauda atbalstu Čuhujivas iedzīvotājiem Harkovas apgabalā, Gruzijas pilsētas Mchetas sadarbības pilsētām Ukrainā un Skrundas sadraudzības pilsētas Kosivas iedzīvotājiem Ivanofrankivskas apgabalā, nosūtot vēstuli un aicinot informēt, ja nepieciešama palīdzība. Skrundas novads ar Kosivu sadarbojas kopš 2015. gada, pašlaik tur nav aktīvas karadarbības. Meklējot patvērumu, Kosivā ierodoties daudz cilvēku no kara skartajām vietām – patlaban vairāk nekā 6000 reģistrēto bēgļu.

AIČINA PALĪDZĒT AR SVARĪGO

Domes priekšsēde Inga Bērziņa deputātiem stāstīja, ka saņemta vēstule no Kosivas pašvaldības vadītāja Jurija Ploskonosa ar lūgumu pēc palīdzības. I.Bērziņa sazinājies ar pašvaldības pār-

stāvi Roksolanu Martiņuku un, pārrunājot situāciju, vienojusies, ka vislabākais atbalsts būtu ziedojums, lai Kosiva var iegādāties visvairāk vajadzīgās preces.

Deputāte Baiba Mikāla izteicās, ka par ziedojumiem runājuši arī uzņēmējdarbības atbalsta komisijā: visi vienojušies, ka būtu jāatver ziedojumu konts. „Pašvaldībai nevar būt ziedojumu konts,” atbildēja I.Bērziņa. „Piecus tūkstošus varam aizskaitīt kā savu ziedojumu, jo ir pieņemts atsevišķs likums, ka pašvaldības drīkst Ukrainas kara vajadzībām ziedot, tāpēc varam to darīt no sava konta, bet nevaram pieņemt ziedojumus no uzņēmējiem.”

Uzņēmēji aicināti iegādāties preces no saraksta, ko atsūtījusi Kosivas pašvaldība. Arī citi iedzīvotāji, kuri vēlas ziedot šai pilsētai, var tās nogādāt savākšanas punktos: Kuldīgas sporta hallē, Piltenes ielā 25 (tālr. 29942221), un Skrundā, Amatnieku ielā 1 (tālr. 28349434). Pašvaldība sazinājies, kas saziēdotās preces varētu nogādāt līdz Ukrainas robežai, kur Kosivas pārstāvji pēc tām ieradīsies.

LIETAS, KO LŪDZ KOSIVAS PAŠVALDĪBA:

- militārais apģērbs (kamufļāžas uniformas, virsjakas, jakas, bikses, taktiskās vestes, maskēšanās tērpi, bruņu aizsargvestes, taktiskās un uzbrukuma brilles, pretšķembu brilles, ceļu un elkoņu sargi, termozeķes, termoveļa, taktiskie un siltie cimdi), maskēšanās zīmuli;
- ietilpīgas mugursomas (60 l);
- militārās aptiecinās un individuālie taktiskie pirmās palīdzības komplekti;
- dažādas medicīniskās preces: medicīniskās šķēres, žņaugi (CAT un SOFT), sistēmas pilināšanai, hemostatiskās salvetes, lidokaīna plāksteri (pretsāpju, 5%);
- tūristu paklājiņi, guļammaisi;
- profesionālie binokļi, taktiskie kompasi, nakts termovizieri, nakts optika;
- izturīgi termos;
- mazi cirvji (vienkārši, ko var piestiprināt pie jostas, pie karavīra uzkabes; vēlams, lai tiem ir maksts);
- rācijas, planšetes ar navigāciju (no 64 GB);

• portatīvie lādētāji-akumulatori (powerbank).

PAŠLAIK 21 CIVĒKS

Pašvaldības policijā patlaban reģistrēts 21 bēglis no Ukrainas. Viņi vērsušies arī sociālajā dienestā.

„Šajā laikā mūsu darbību regulē Ukrainas civiliedzīvotāju atbalsta likums, un tajā noteikts, ka mums jāsniedz gan sociālā palīdzība, gan sociālie pakalpojumi,” sacīja dienesta direktore Sarmīte Segliņa. „Palīdzam ar krīzes un garantētā minimālā ienākuma pabalstu. Tiem, kuri uzturas pašvaldības izmitināšanas vietās, sedzam maksu par ēdināšanu trīs reizes dienā.” Direktore izteicās: būtu labi, ja pieteiktos brīvprātīgie, kuri iebraucējiem būtu kā padomdevēji, palīdzētu iepazīt pilsētu, iejusties šeit. Pagaidām to darot viens cilvēks.

Sporta skolas direktors Agris Kimbors informēja, ka vēlā pirmdienas vakarā te viesojies bijušais Latvijas basketbola izlases treneris Ainars Bagatskis, kurš vairākus gadus strādā ar Ukrainas izlasi: „Viņš ar savu palīgu atbraucis no Spānijas, kur izlase aizvadījusi pēdējās spēles, un tagad visā Latvijā

meklē, kur izvietot bērnus, kuri trenējas basketbolā. Kuldīgā abi apskatīja telpas, un ir plāns, ka 30 cilvēku varētu dzīvot Virkas ielā. Iespējams, ieradīsies jau nedēļas beigās. Viņus varētu pārdzināt ēdnīca Rumba.”

NO KOSIVAS PAŠVALDĪBAS VADĪTĀJA JURĪJA PLOSKONOSA VĒSTULES:

„Karš ir ienācis mūsu mājās. (...) Katru dienu pieredzam, kā agresors šauj, rīko raķešu uzbrukumus, bombardē mūsu pilsētas un cilvēkus, bērnus, iznīcina svētnīcas. Ukraiņi varonīgi aizstāv savu zemi pret krievu iebrucējiem. (...) Mēs visi – katrs savā vietā – stāvam cieši plecu pie pleca Ukrainas valsts aizsardzības frontē. Bet krievu okupanti lieto vairāk un vairāk spēka, un aizsardzībai nepieciešami resursi gan frontes priekšējās, gan aizmugurējās līnijās. Brīdī, kad sastopamies ar Krievijas militāro agresiju, ukraiņiem vairāk nekā jebkad ir vajadzīgs jūsu atbalsts un palīdzība, lai nosargātu teritorijas integritāti un Ukrainas valsts suverenitāti.”

Atbalstīs jauniešu biznesa idejas

Palīdzēt jauniem cilvēkiem radīt darbavietas, dažādot pašreizējo vai izveidot jaunu saimniecisko darbību – tāds ir Kuldīgas novada pašvaldības topošā grantu konkursa nolūks.

Uzņēmējdarbības atbalsta komisija pārrunājusi Kuldīgas attīstības aģentūras ieteikumus nolikumam. Iepriekšējā reizē konkursam *Atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai Kuldīgas novadā* komisija piekritusi, tāpēc uzņēmējdarbības atbalsta speciāliste Elīna Voika iepazīstināja ar nolikumu. Aģentūra secinājusi, ka ar atbalstu nenosegtā sfēra ir mazie uzņēmēji vai tie, kuri vēlētos šo darbību sākt. Konkursā domāts finansējumu sniegt gan fiziskām personām, kas plāno sākt saimniecisko darbību novadā, gan juridiskām personām, kas te reģistrētas kā saimnieciskās darbības veicējas.

Komisija diskutēja, vai kritērijos norādīt, ka fiziska persona nedrīkst būt jaunāka par 18 gadiem. Uzņēmējs Kaspars Bergmanis ierosināja sliekšni pazemināt

līdz 16 gadiem, lai palīdzētu nākotnes uzņēmējiem – jauniešiem ar labām idejām. Viņaprāt, pieredzējušajiem visas durvis jau ir vaļā, tāpēc jākoncentrējas uz jaunajiem, lai viņi nedodas prom un paliek dzīvot tepat. Līdzīga doma bijusi Kuldīgas biznesa inkubatora vadītājam Līgai Raitumai, jo tur skolēnu mācību uzņēmumos darbojas jaunieši no 16 līdz 18 gadiem. L.Raituma uzskata, ka tūkstotis eiro idejas realizēšanai varētu būt gana daudz. Lai gan saimniecisko darbību var reģistrēt tikai pilngadīgie, pusaudži var strādāt skolēnu mācību uzņēmumos, savus ražojumus pārdodot. Arī citi komisijā piekrita jauniešiem palīdzēt, tāpēc vēl tiks pētīts, vai juridiski var atbalstīt jau no 16 gadiem.

Domes priekšsēde Inga Bērziņa norādīja, ka resursi ir ierobežoti, tāpēc svarīgi iekļaut tādus kritērijus, kas ļauj naudā piešķirt tiem, kam tas vajadzīgs visvairāk. Beigās nolemts tomēr nenoteikt, ka konkursā nevar piedalīties tādas juridiskas personas, kas

darbību reģistrējušas ilgāk par diviem gadiem. Tādējādi varēs atbalstīt arī ilgāk darbojošos, kuri vēlas radīt jaunas darba vietas vai iegādāties inventāru. Bet priekšroka tiks dota tiem, kuri vēlēties saimniecisko darbību sākt. Tāpat diskusijā nolemts, ka piedalīties varēs tās juridiskās personas, kuru neto apgrozījums iepriekšējā gadā nepārsniedz 30 000 eiro.

Kuldīgas attīstības aģentūra rosināja *Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku gada balvas 2021* ceremoniju pārcelt uz jūniju un drīz sākt gatavoties, taču komisija to neatbalstīja. Daudzi norādīja, ka pēdējie divi gadi pandēmijā šo pasākumu jau ietekmējuši, tāpēc nekas nenotiktu, ja vienu gadu izlaistu. Labāk laikus sagatavoties 2022. gada balvai.

Kaut arī darba kārtībā šāds jaunatjums nebija paredzēts, I.Bērziņa aicināja komisijas locekļus izteikt domas par uzņēmēju iespēju palīdzēt Kosivai Ukrainā, kas ir Skrundas sadraudzības pilsēta.

Kristīne Āboliņa

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Pie stūres sēžas dzērumā un mēģina bēgt

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršnova.

No 3. līdz 9. martam Kuldīgas iecirknī reģistrēti seši ceļu satiksmes negadījumi, galvenokārt ir uzbraukts meža dzīvniekiem.

5. martā ap 21.00 Mucenieku ielā sieviete ar auto uzbraukusi ietvi norobežojošajai barjerai,

cietušo nav. Ir sākts administratīvais process par negadījumu un sēšanos pie stūres dzērumā.

7. martā Skrundā, Raiņa ielā, policija pamanīja spēkratu, kam pie stūres sēdēja vīrietis, kuram nebija autovadītāja apliecības, bet viņa izelpā konstatētas 2,15 promiles. Auto bija vēl pasažieris, kurš policijas prasī-

bām nepakļāvās, traucēja darbu, lamājās. Arī autovadītājs izrādīja agresivitāti, lietoja spēku, mēģināja bēgt. Pret abiem sākts process par nepakļaušanos policijai. Vēl viens iereibis cilvēks mēģināja pa Alsungu braukt ar velosipēdu. Viņa izelpā konstatēta 1,61 promile.

Pierakstījis Alberts Dinters

Rozes Sieviešu dienā

Martā Kabiles bibliotēkā izstādē *Rožu pasaulē* apskatāmas skolotāja un kolekcionāra Eduarda Skabja sakrātās pastmarkas, atklātnes un paša fotogrāfijas par rozēm.

Kabilnieks Eduards Skabis atklātnes un pastmarkas par rozēm krājis visu mūžu, un tās nākušas no daudzām pasaules valstīm.

Veidot izstādi aicinājusi bibliotēkas vadītāja Daiga Riečniece. Tur apskatāma neliela daļa no kolekcijām, šoreiz par godu 8. martam – Starptautiskajai sieviešu dienai.

E.Skabis stāsta: „Pastmarkas krāju no bērnības un centos iegūt vismaz vienu no katras valsts pasaulē. Visā kolekcijā ir 216 valstu pastmarkas, pat no tādām valstīm, kuras agrāk ir bijušas, bet kuru vairs nav. Savukārt atklātnes jeb skatu kartītes ir par visdažādākajām tēmām: tehnika, pasaule, pilsētas, slavenības, dzīvnieki. Tās arī ir no visādām valstīm – gan pa pastu sūtītas, gan agrāk pirktas kolekcionāru

saietos Rīgā. Precīzi nezinu, cik man to ir, taču, ja visas saliek vienā kaudzē, no zemes iznāk 90 centimetru – rupji rēķinot, varētu būt ap 3000 atklātņu. Neliela daļa ir par rozēm. Pilnīgi visas uz izstādi gan neatnesu. Te ir tās atklātnes, kas saliktas albumos.” Ir kāda vērtīga atklātnīte no Monako, ko E.Skabis iegādājies kolekcionāru saitā: „Uz tās ir roze un princese Stefānija. Vēl uz tās ir Monako pastmarka ar pirmās dienas zīmogu.” Apskatāmas arī viņa rožu fotogrāfijas no paša dārza Kabilē.

Amanda Gustovska
Eduarda Skabja
arhīva foto

Citā līmenī ar citām iekārtām

Padures pagasta kokapstrādes SIA *Laimdotas* ir ģimenes uzņēmums, ko 1992. gadā izveidojis Guntars Pirtnieks, bet pirms vairākiem gadiem ražotnē sākuši strādāt arī abi dēli: Klāvs un Mārcis. Par uzņēmumu Pirtnieki teic: „Esam izgājuši cauri krīzēm, ieguvuši pieredzi un labu reputāciju. Spējam klientus sadzirdēt un atrast zelta vidusceļu starp vēlmēm un iespējām. Un klienti atgriežas – tas ir galvenais rādītājs.” Pašlaik *Laimdotās* strādā 65 darbinieki.

Vai 30. gadskārta jau nosvinēta?

Guntars Pirtnieks (G.P.): Vēl svinēsim – tā būs 26. maijā. Pirms 30 gadiem sāku ar nelielu galdniecību, tagad uzņēmums ir audzis un meklē arī jaunus virzienus.

Kas šodien aktuālākais?

G.P.: Darba kārtībā ir jaunas ēkas būvniecība. Pirms nedēļas saņēmām projektu.

Klāvs Pirtnieks (K.P.): Saņēmām pozitīvu ekspertīzes atzinumu – projektētāji darbu paveikuši labi, un projektam uzlikts zīmogs. Lai iegūtu būvatļauju un varētu sākt celt, vēl vajag projektu apstiprināt novada būvvaldē. Ražošanas platība pārsniedz normatīvajos aktos noteikto, tāpēc bija vajadzīga ekspertīze. Un tas paņēma gadu un desmit dienas.

G.P.: Vēl gadu tika izstrādāts pats projekts. Sanāk, ka gaidījām vairāk nekā divus gadus. Mēs gribam vienā ēkā salikt lielās ražošanas iekārtas, lai nebūtu jābraukā un nebūtu zaudējumu. Ja ražošana un noliktava ir vienuviet, tas ir daudz izdevīgāk. Ēka arī ļauj tur novietot modernākas iekārtas.

K.P.: Vēl viens no galvenajiem aspektiem – mēs varam palielināt līmēto kokmateriālu ražošanu. Pašlaik ar šo apjomu esam sevi izsmēluši. Jaunā ēka rada iespējas strādāt citā līmenī ar citām iekārtām. Uzņēmumā ir divas nozares: par mēbeļu ražošanu atbildīgs Mārcis, savukārt es – par līmēto kokmateriālu ražošanu. Un manai nozarei šī ēka vajadzīga, lai varētu iet tālāk.

G.P.: Katram sava niša un interese. Mārcim saistībā ar galdniecību tā ir projektēšana, zīmēšana, Klāvam – līmētie kokmateriāli. Es vairāk esmu iesaistīts zemes darbos.

Vai, uzņēmumu atverot, bija doma, ka arī bērni varētu iesaistīties?

G.P.: Toreiz tik tālu nedomāju. Tad domāju par to, lai būtu stabils pamats zem kājām, var normāli dzīvot. Gadiem ejot un attīstoties, tas šķita pašsaprotami.

Vai koka ražojumi ir modē?

G.P.: Koks vienmēr modē ir bijis un būs, jo tas ir dabīgs materiāls. Tie, kuriem naudas ir nedaudz vairāk, cenšas visu sev apkārt veidot no dabīga materiāla. Pieļauju, ka tas ir arī akmens, ūdens.

Cik produkcijas eksportējat, cik paliek Latvijā?

G.P.: Kā kuram ražojumam. Līmētie materiāli pārsvarā iet uz ārzemēm.

K.P.: Eksportam ir 97–98%.

G.P.: Mēbeles daļēji tiek sūtītas uz ārzemēm. Mums ir sadar-

Kuras, jūsuprāt, ir trīs svarīgas lietas labai uzņēmējdarbībai?

Deksnes muižā tiek restaurēta klēts – tur atradīsies kokapstrādes uzņēmuma birojs. Attēlā *Laimdotu* saimnieki Mārcis, Klāvs un Guntars Pirtnieki.

Mārcis: Jābūt patikai pret to, ko dari, ambīcijām un izturībai.

Klāvs: Ciņasspars, izglītība, vēlme riskēt un uzņemties.

Guntars: Veselais saprāts, kas iet kopsoli ar gribasspēku un ilggadēju izturību. Nevis tā, ka uztaisa uzrāvienu, un tad pie pirmajām problēmām mugurkauls bīksēs...

bība ar Norvēģiju, tomēr lielākā daļa paliek Latvijā.

Mārcis Pirtnieks (M.P.): No vārda *galdniecība* cenšos tikt vaļā. Man galdniecība asociējas ar mazu telpu, kādā bijām pirms trim gadiem. Šodien cenšos teikt *mēbeļu ražošana*, jo objekti aug arvien lielāki. Joprojām ņemam arī mazus pasūtījumus, tomēr cenšamies tiekties uz apjomīgiem darbiem. Pagājušajā gadā daudz strādājām ar Norvēģiju. Arī tagad turpinām ar Skandināvijas valstīm.

Vai paši meklējat partnerus ārvalstīs?

M.P.: Īsti neesam meklējuši. Vienmēr klients pats pie mums ir atnācis, vai tiekam atrasti caur kādu firmu.

K.P.: Meklēšanas loks samazinās, jo ir savi kritēriji. Tām kompānijām, kas saviem projektiem meklē ražotnes, svarīgs ir uzņēmuma apgrozījums, pieredze, līdzšinējie objekti. Mūsu uzņēmumam augot, ir iespēja iegūt lielākus objektus. Mūs novērtē: „Jūs esat tik lieli – jūs to varat.” Mazās galdniecības tādi nekad nepaņems. Lai cik tas skaudri nebūtu, konkrētos objektos tās netiek uzskatītas par vērtīgām. Pasūtītāji brauc un apskata ražotni.

G.P.: Lieliem pasūtījumiem vajag lielas telpas. Cik daudz ir tādu galdniecību, kurās var, piemēram, no Rīgas pils atvest veselu kravu ar vecām brusām, no kurām būs jāizgatavo mēbeles? Nav daudz galdniecību, kurām ir lielas telpas, kur visu novietot. Ja tiek pasūtītas 30 virtuves, visas to nevar izdarīt.

Pasūtījumi ir. Vai darbaroku pietiek? Vairums uzņēmēju saka, ka trūkst.

G.P.: Galdnieki ir aicināti pieteikties. Ir grūti – trūkst. Ņemam cilvēkus no ielas, tas ir, bez iemaņām galdniecībā, mācām uz vietas, skatāmies, vai ir interese.

M.P.: Iepriekš bija ap desmit galdniekiem, tagad tuvu pie divdesmit. Tādi, kurus var nosaukt par meistariem, jo tie spēj strādāt bez ikdienas kontroles, ir četri pieci. Mums ir daudz palīgstrādnieku – kuram ir interese, tos cenšamies apmācīt arvien vairāk, tā cerot izaudzināt labus meistarus.

K.P.: Pasūtījumi nāk, un kaut kas jau jādara. Tagad pietiek ar vēlmi vien, ka cilvēks grib strādāt. Manā nozarē ir vairāk nekā 30 strādnieku. Esmu pamanījis, ka darba pārrunās 18–19 gadus vecs jauniešs vēlas jau sākumā pelnīt tādu algu, ko mums cilvēki sasniedz trīs piecos gados. Viņš kādu brīdi brīvlaikā ir pastrādājis celtniecībā, kad ir sezona, pelnījis četrpārpus skaitli uz rokas un iedomājies, ka to var visu gadu pelnīt arī svešā nozarē, kurā tas nav strādājis. Cilvēki arvien vairāk izvēlas ne jau fizisku darbu.

G.P.: Visa pasaule ir atvērta, daudzi aizbraukuši uz ārzemēm. Paliek arvien vairāk brīvu darbvietu. Te jau rinda nestāv – esi laimīgs, ka ir, ar ko runāt! Jāmēģina pārliecināt, bezmaz pierunāt. Mēs, uzņēmēji, aprunājamies: Kuldīgā ir tehnikums, bet, kur paliek galdnieki, to viens otram jautājam jau desmit gadus.

Kādas vēl jums ieceres?

K.P.: Ēkas būvniecība aizņems

vismaz gadus trīs. Pēc tam tā jāpāpildina ar jaunām iekārtām. Viss koncentrēts uz to. Uz tālākiem mērķiem neskatos, jo biznesam var būt mainīgs. Mēs redzam, ka Ukrainā ir karš, un to, kas notiek uz robežas. Viens angļu klients jautāja: „Kā karš ietekmēs materiālu iepirkšanu?” Es nezinu, un pagaidām neviens nevar atbildēt.

G.P.: Galdniecību esam attīstījuši – ir ēka, iekārtas. Kā Klāvs teica, tagad svarīgākā ir jaunā līmēšanas ceha ēka. Bet domas jau ir. Gribas uzlabot vidi, uzbūvēt dzīvojamo māju.

K.P.: Vienlaikus ar lielo projektu notiek Deksnas muižas klēts restaurācija – ceram drīz tajā ievākties, jo tur atradīsies birojs. Guntars strādā pie maziem zemes projektiem, nojauc vecos šķūņus un pagrabus, labiekārto apkārtni, lai iedzīvotājiem būtu patīkami.

G.P.: Uz vietas nestāvam nevienu brīdi.

Vai dēlu darbu uzraugāt ar savu pieredzējušā uzņēmēja aci?

G.P.: Pašā sākumā uzvaktēju, un tas ir pašsaprotami. Tagad vairākus gadus sirds ir mierīga. Ir pārliecība, ka paši spēj vadīt savu nozari un arī uzņēmumu.

Vai lēmumus pieņemat kopā?

K.P.: Jā, par jautājumiem, kas skar uzņēmumu kopumā, vai reizēs, kad vajadzīgs arī otra viedoklis. Reizēm ļoti labi noder skats no malas. Ikdienas lēmumus savā nozarē pieņemam katrs pats.

G.P.: Ja vajag, sasēžamies kopā un pārrunājam.

Cik ilgi abi dēli te strādā?

K.P.: Augustā būs septiņi gadi.

M.P.: Man ir par gadu mazāk. **Vai viegli bija izlemt palikt tēva uzņēmumā?**

K.P.: Izglītība sauca strādāt Rīgas lielajos uzņēmumos. Man ir inženiera kvalifikācija un maģistra grāds būvniecībā. Sākumā domāju, ka jāstrādā būvniecības uzņēmumā un jāprojektē lielas konstrukcijas. Prakse parādīja, ka tas tomēr nav mans aicinājums, arī nozare nebija tik tuva. Sapratu, ka jāstrādā sev. Galvā domas par atgriešanos cirkulēja, bet psiholoģiski pieņemt to, ka no Rīgas jānāk atpakaļ uz laukiem, nebija viegli. Sākumā domāju, vai neatpalikšu no dzīves. Tās izrādījās tikai domas. Šodien es rosinātu arī citus atgriezties. Ja vari šeit attīstīt ko savu, tā ir vislielākā vērtība.

M.P.: Tāpat kā Klāvs, arī es ilgi domāju, ko darīt. Tāpat mācījos Rīgā un strādāju arhitektūras un projektēšanas birojā. Tomēr nolēmu atgriezties. Sākumā biju pārliecināts, ka pēc diviem gadiem došos atpakaļ uz Rīgu, bet, laikam ejot, uzbūvējot jauno galdniecības ēku, iedziļinoties visos darbos, tās domas kaut kur palika.

G.P.: Atercos, ka abiem bija ambīcijas: „Fāter, ja gribi, lai mēs te strādājam, mums vajag tādu ēku.”

K.P.: Es palabošu – no manas puses tā nebija.

G.P.: Ziniet, apsēdos un nodomāju: jā, baigās ambīcijas... Bet, re, kur ir rezultāts! Par tām ambīcijām varu tikai aplaudēt.

Kas darbā dod vislielāko gandarījumu?

K.P.: Biznesā mani uz priekšu dzen tas, ka no rīta varu redzēt, ko vakar izdarīju. Tas, ka lēmums bijis pareizs, jo ir rezultāts.

G.P.: Arī man gandarījums ir tas, ka pēc laika var apskatīt, kas palicis aiz muguras. Ja aiz muguras paliek sakoptāka vide, uzbūvēta ēka, tad dzīvē esmu kaut ko izdarījis, un tas baro nākamajiem darbiem.

M.P.: Ne tikai man, bet visiem mēbeļu ražošanā ir forši redzēt savas mēbeles. Pagājušajā gadā logus un durvis gatavojām Kopenhāgenā pirmajai alus rūpnīcai *Carlsberg*, bet mēbeles – Ventspils inovāciju centram. Aizbraucot uz centru, varēs redzēt – ir labi vai nav, varbūt jāpaņem līdzī skrūvgriezis (smejās). Reizēm ņemam tādas objektus, kuros liela interese ir pašiem, vai spēsim to izdarīt. Šobrīd esam darbā ar Rīgas pili: trīs mūsu dizaineri zīmē mēbeles, tās saskaņojam. Ir liels objekts – nav viegls, bet visi strādā ar interesi. Un tas darbā ir forši.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Alberta Dintera teksts un foto

Vietējā placī mēneša līderis – Ford

Kādas tendences Kuldīgā valda automašīnu tirgū – ko izvēlas pircēji un kā veidojas cena, stāsta tirgotavas RZ autoparks vadītājs Roberts Zanders.

Kuldīgas autotirgū pašlaik dominē Ford, bet pieprasījums var mainīties. Pēdējā mēneša laikā pārdoti četri Audi.

Mēneša Top 5

- Ford,
- Volvo,
- Volkswagen,
- BMW,
- Audi.

Vidējā cena – ap 7000 eiro.

Reģistrētie transportlīdzekļi (1. janvārī)

	Kuldīgā	Novadā
Vieglie auto	4235	12 308
Kravas auto	538	1469
Piekabes	445	1644
Mopēdi	288	844
Motocikli	128	478
Puspiekabes	64	158
Kvadricikli	28	97
Autobusi	17	22
Kopā	5797	17 020

/Avots: CSDD/

vecu atdot atpakaļ centrā par tādu cenu, kas ir zemāka nekā tirgus cena. Uz starpības rēķina varam atvest labu auto par labu cenu pa tiešo no vāciešu rokām. Tā nodrošinām piedāvājumu.

Mums ir bijuši klienti, kuri jautā par nobraukumu, jo netic, ka tas ir patiess. Mūsu automašīnām tie ir oriģināli, jo nesam ieinteresēti šmalkties, citādi mazpilsētā mēs ātri paliktu bez klientiem. Pateicoties sadarbībai ar Vācijas partneriem, spējam piedāvāt labus auto.”

BENZĪNS VAI DĪZELDEGVIELA?

„50 uz 50. Cilvēki izvēli balsta uz to, kāda ir viņu ikdiena, un arī mēs mēģinām ieteikt labāko. Ja jābrauc tikai pa pilsētu, labāk ar benzīna dzinēju; ja jābrauc gari gabali, tad labāk *dīzelīti*. Katram motoram ir savi plusi un mīnusi. No tiem auto, kuros ir gāzes iekārta, gan cilvēki atsakās. Iespējams, kaut kad sagaidīsim pieprasījumu pēc hibrīdauto, bet tie vēl ir ļoti dārgi.”

KAS IR PIEPRASĪTS

„Viena no pieprasītākajām marķām ir *Volvo*, bet labā kvalitātē autotirgos grūti to atrast, jo arī ārzemēs tā ir pieprasīta. Lai šo automašīnu dabūtu labā stāvoklī un par labu cenu, ir jāpiestrādā. Tas saistīts gan ar kovida pandēmiju, gan to, ka jaunu auto piegāde kavējas, dažkārt pat pusgadu. Tādēļ ir izveidojies deficīts. Vācijā lietotajiem auto tirgus

cena uzkāpusi, jo tie, kuri gribēja pirkt jaunu, pat par dārgāku cenu nu ir gatavi pirkt lietotu. Mums, tirgotājiem, ir grūtības dabūt lietotos ar mazu nobraukumu par konkurētspējīgu cenu. Tas bija tāds pēdējais izaicinājums: kvalitāte plus laba cena. Cilvēki šobrīd ļoti skatās uz ekonomiju: gada ceļa nodoklis, degvielas patēriņš, uzturēšanas izmaksas. Protams, ir tādi klienti, kuriem

cena neko neizsaka, viņiem vajag, lai auto izskatās skaisti. Katram kas savs. Kādreiz mūsu partneri no Vācijas dienā sūtīja ap pieciem auto piedāvājumiem, tagad tāds skaits ir nedēļā, bet pieprasījums pēc lietotiem auto nav mazinājies. Daudziem ir svarīga sēdpozicija – cilvēki vairs negrib sēdēt zemos auto.”

KĀ VEIDOJAS CENA

„Mums placī grūti nodrošināt tādus auto, kuru cena ir 3000 eiro. To nosaka izmaksas, lai auto atvestu, sagatavotu tirdzniecībai un nodrošinātu to, ka pēc pārdošanas varam uzņemt atbildību

par tehnisko stāvokli. Atrast auto pusotra, divu tūkstošu eiro cenā ir grūti. Atvest maksā vidēji 500 eiro, reģistrācija šeit maksā 150–200 eiro; ja skaita klāt nodokli, tad var būt pat 300. Vēl mašīnas tehniskā sagatavošana, pilna ķīmiskā tīrīšana. Gadās, ka auto vēl vajadzīga papildu tehniskā apkope. Vācijas cenai var rēķināt klāt vidēji 1500 eiro. Ja Latvijā gribam tirgot auto par 3000 eiro, tur mums tas jānopērk par 1500 eiro.

Kāpēc ir noiets tiem auto, kuru cena ir 7000 eiro? Tāpēc, ka cenā ap 5700 eiro jau var atrast *sakarīgu* auto. Mūsu piedāvājumu veido tas, ka Vācijā ir sadarbība ar tādiem partneriem, kuriem savukārt ir sadarbība ar rūpnīcām. Ja kāds klients saņem jaunu auto, viņam ir iespēja savu

Eksāmena figūras izbrauks uz ielas

1. aprīlī spēkā stāsies jauni noteikumi, kas būs jāievēro topošajiem autovadītājiem, kuri kārtos braukšanas eksāmenu, lai tiktu pie apliecības.

Pirmās izmaiņas: vieglā auto vadītāja apliecības iegūšanas eksāmenā figūras būs jāizbrauc jeb speciālie manevri notiks ceļu satiksmē, nevis kā līdz šim – ierobežotā laukumā. Ceļu satiksmes drošības direkcija vēsta: likuma autore Satiksmes ministrija (SM) uzskata, ka speciālie manevri uz ielas, nevis norobežotā laukumā uzlabos jauno vadītāju gatavību satiksmē piedalīties patstāvīgi, jo gan mācībās apgūtās, gan eksāmenā pārbaudītās iemaņas būs gūtas reālos apstākļos. Tam vajadzētu satiksmes drošību uzlabot.

Līdz šim iebraukšana garāžā, auto novietošana stāvēšanai ielas malā un citas darbības ir paveiktas ar noteiktu kustību skaitu, tiek rādītas pamatiema-

ņas auto kontrolēt, bet tas notiek bez izpratnes. Tas jaunajiem autovadītājiem nepalīdz īstā satiksmē, jo nereti viņi tomēr nemāk auto novietot stāvvietā vai izpildīt citas darbības. SM norāda, ka lielākā daļa jauno auto tagad no rūpnīcām izripi ar drošības sensoriem, kuri vadītāju brīdina par šķēršļiem, un manevri eksāmena laikā satiksmei draudus neradīs, jo kontroli pār auto jebkurā laikā var pārņemt instruktors.

Otrs jaunums: turpmāk eksāmenā var tikt izmantotas navigācijas iekārtas, proti, attīstoties tehnoloģijām, kā arī mainoties vadītāju paradumiem, jāparedz eksāmenos izmantot navigāciju, lai eksaminētājs novērtētu topošā vadītāja prasmi braukt, vadoties pēc tās norādēm.

Līdz 1. aprīlim autoskolas un audzēkņi vēl tiks informēti, eksaminācijas darbinieki – apmācīti.

Kā atgūt ceļa nodokli

Atmaksājamā summa = samaksātais gada nodoklis x 1/12 x gadā atlikušo pilno mēnešu skaits.

Ir situācijas, kad cilvēks, ar savu auto izejot tehnisko apskati, samaksā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli par visu gadu, bet pēc pāris mēnešiem mašīnu pārdod. Vai naudu var atgūt par laiku, kad auto satiksmē nav piedalījies? Skaidro Valsts ieņēmumu dienesta (VID) pārstāve Kristīne Augstkalne-Bērziņa.

Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumā ir minēti maksāšanas atbrīvojumi, kad nodoklis nav jāmaksā, tajā skaitā par transportlīdzekli, kas tiek norakstīts. Ja auto īpašnieks, turētājs vai valdītājs samaksājis pilnu summu, bet viņam ir tiesības saņemt atbrīvojumu par auto, ko tas noraksta, tad VID pēc iedzīvotāja pieprasījuma atmaksā summu, kas līdzvērtīga atbrīvojumam no nodokļa. Ja cilvēks nodokli par taksācijas gadu samaksājis pilnībā, bet šī gada laikā iestājas

Ja nu gadījies, ka auto nodokli esat samaksājis par visu gadu, bet braucamais norakstīts, nav jākautrējas – jāraksta iesniegums Valsts ieņēmumu dienestam un pārmaksātā nauda jāatgūst.

likumā noteiktais atbrīvojums (auto ir norakstīts), tad var saņemt pārmaksātā nodokļa summu, brīvā formā rakstot VID iesniegumu.

Jānorāda: transportlīdzekļa marka, modelis, reģistrācijas numurs un to mēnešu skaits, par kuriem nodokļa atmaksā pieprasīta.

Alise Volanska, Lauras Vilertes foto

„Gājis raibi rūtaini”

DAGMĀRA VILERTE (pirms laulībām Lauris) savulaik ieradusies no Bauskas puses, jo apprecējusi vārmenieku. Mūšpusē dzīve vedusi pa dažādām vietām, bet visvairāk mūžs saistīts ar Padures pagastu, kur vienlaik bijusi Abavas ciema priekšiece. Strādājusi Lejaskurzemes izmēģinājumu stacijā, Kuldīgas *Lauktechnikā*. Pēdējos 12 gadus Dagmāras kundze ir Padures senioru kluba *Virši* dvēsele: raksta dzeju un pasākumu scenārijus, apliecina režisores, aktrises un kulināres talantu. Gatavot ēst viņai padevies visu mūžu, un Dagmāras ēdienu receptes bijušas presē, grāmatā, TV un radio raidījumos. Viņa ir Padures *Gada cilvēks 2015* kategorijā *Mūža ieguldījums*.

PIRMĀS ATMIŅAS

Dagmāra dzimusi Bauskas apriņķa Mīsas pagasta *Vanagos* 1937. gada Otrajos Ziemassvētkos. Tēvs bijis drēbnieks un pa mēnesim dzīvojis pasūtītāju saimniecībā, kamēr visus apšuvus. Ja pasūtījumus pieņēmis mājās, daudz darba bijis arī mammai, jo ar ogļu gludekli vajadzējis iegludināt bikšu vīles un mēteļu apkakles. Kad Dagmārai bijuši divi gadi, māsa ar brāli aizgājuši uz skolas karnevālu, bet atgriežoties tēti vairs nav sastapuši – brāļa dzimšanas dienā viņš aizgājis ar sirdstrieku. Bez apgādnieka palikuši seši bērni.

TOS LAIKUS NEGRIBAS ATCERĒTIES

„Vācieši ar garu mucu brauca pēc ūdens, un mums, bērniem, patika piemesties pajūga aizmugurē pavizināties. Kad kučieris to pamanīja, ar garo pātagu dzina mūs nost. Māsiņa nomira no difterijas. Kad bombardēja, gājām gulēt pagrabā. Krievi bija citādāki – kā kuru dienu: vieni no kabatas deva mahorkā apvārtītu cukura graudiņu, kas mazajiem bija liela vērtība, citi spēlēja *garmošku*, un mums bija jādejo. Kad sētā saremontēja tanku, mūs vizināja. Troksnis tāds, ka ausis plīsa pušu! Saimniekam zirgs iekrita tranšejā un aizgāja bojā. Siena šķūnis pilns ar patronām un granātām. Bija zīmulum līdzīgi stienīši, kas labi dega un lidoja kā raķetes. Spēlējāmies, kamēr reiz tas degdams pielīpa pie ādas un man pietika. Sievietēm bija jāuzmanās no kareivju tīkojumiem.

Drošāk nekļuva arī pēc kara – mežos slēpās visādi ļaudis. Kad saule laidās uz rietu, pagastu terorizēja trīs mežabrāļi padomju formās. Ienāca mājās, ieslēdza visus pagrabā, nomazgājās, paņēma ēdamo un, ko gribēja, sakrāva saimnieka ratos, aizveda uz mežu. Zirgu palaida mājās. Kāds zirzīņš sapinās – to mirušu atrada mežā pēc vairākiem mēnešiem. Reizēm mežinieki novāca kādu padomju darbinieku. Manam audzītēvam jaunā vara iedeva šauteni. Kad iepriekš runāja par Ukrainu, domāju: „Kaut tikai nebūtu kara! Tādēļ visu var paciest – arī mazāk ēst.”

GASTRONOMISKĀS TRAUMAS

„Mamma bija godu saimiece. Mēs ar māsu palīdzējām, bērnu namos lielā katlā putodamas firmas ēdienu – dzērveņu debesmannu. Kārdinājums liels – ķeksējām gar katla malu un pielaižījāmies.

Dēla Ulđa dzimšanas dienā pie Dagmāras Vilertes mājām Jaunvirkās, 2020. gads.

Dzērveņu asā garša tā iespiedās apziņā, ka pati nekad dzērveņu uzpūteni netaisīju. Ar māsu un mammu gājām mellenēs. Norma bija desmit litru dienā. Ja spējām salasīt vairāk, par to naudu Bauskas tirgū varējām nopirkt bulciņu. Divas dienas lasījām, trešajā – uz tirgu. Mammai nebija daudz laika gatavot ēst. Kūpināta gaļa tikai brokastīs, bet citādi – cūku rāceņi ar mizu un sēnes: mērcē, kotletēs, salātos ar sīpoliem un krējumu. Reiz teicu: „Es to sēni vairs nevaru!” Tagad parkā zem kokiem esmu ieaudzējusi gailenes, baravikas, jo uz mežu aiziet vairs nevaru.”

PIEVILINĀJA AR MEDU

„Nākamais vīrs Ilmārs dienēja kopā ar manu brāli Rīgā un brauca uz laukiem ēst medu. Brālis viņu atveda uz kartupeļu talku, iepazīnāmies. Draudzējāmies četrus gadus, viens otram uzrakstījām 88 vēstules. Ar audzītēvu izdomājām aizbraukt pie Ilmāra vecākiem uz Vārmī un tēvu apsviekt Jāņos. Braucām no Ķeguma uz Rīgu, tad ar Rīgas–Liepājas vilcienu uz Saldu, tālāk ar autobusu uz Kuldīgu, lai tur kāptu Kuldīgas–Vārmes–Saldus autobusā.

RECEPTE. Vafeles mazdēlam ģirijā

150 g sviesta vai margarīna izkausē, pieber un izkausē glāzi cukura (tas vafeles padara kraukšķīgas), vaniļu, pielej glāzi piena, pieliek glāzi miltu, beigās trīs olas, lai karstumā nesarautos. Cepšanas ilgums atkarīgs no pannas – kamēr brūnas. (Paceļu vāku un palūru.) Un jātin karstas, citādi lūst.

to nakti nobumbulēja pa jūrmaļu pie uguns kuriem, jo 50. gados Jāņus svinēt nedrīkstēja.”

JĀ!

8. martā, mana vārdadienā, kad Ilmārs bildināja trešo reizi, beidzot teicu: „Jā!” Viņš bija militārais audzinātājs Snēpelē – gāja, kur partija sūtīja. Kāzas 15. maijā Krauļu pagastā pie Alsungas. Spēra pārkons, lija lietūs, klāt tikai mana mamma un audzītēvs. Sarakstījāmies, jo ceremoniju, kurai ciema padomē nebija gatavi, mums nevajadzēja.

1959. gada Ziemassvētkos no MMS (meliorācijas mašīnu stacijas – aut.) saņēmām dzīvokli Jaunvirkas muižā (Kuldīgas pievārtē uz Padures pusi – aut.). Pirms tam te bija Lisenko vārdā nosauktā kolhoza kantoris ar balles zāli un kamīnu. Meliorācijas kantori biju noliktavas pārzine. Kad piedzima Laima, aizgāju atvaļinājumā, pēc tam mani pierunāja kļūt par Abavas ciema (Padures – aut.) sekretāri *Platonēs*. Liktenis izspēlēja joku: pēc trim mēnešiem kļuva par ciema priekšnieci.”

NETĪKAMIE PIENĀKUMI

„Izturēju tikai vienu sasaukumu. Ļoti traucēja kara komisariāts. Seifā glabājās vēstules Nr. 1, Nr. 2 utt. Manā pārziņā bija kolhozi *Aktivists*, *Traktorists*, Lejaskurzemes izmēģinājumu stacija. Pēc zvana jāatver vēstules un visi armijā jauniesaucamie jānogādā *Platonēs*. Šķīta – tūlīt sāksies jauns karš.

Otrajā gadā izdeva likumu, ka saimniecībā drīkst būt tikai viena govys un cūka vai trīs aitas. Par katru aitu virs normas – 15 rubļu nodeva. Par zirgu – 500 rubļu, tādēļ visā ciemā bija tikai divi. Mana priekšnieces alga bija 55 rubļi mēnesī. Nedrīkstēja būt neviena, kurš nestrādā. Vienīgais bezdarbnieks aizgāja uz pašarniekiem, jo tur jāstrādā tikai katru ceturto dienu. 1965. gadā mums ar sekretārīti jāiet šķūņos mērīt sienu – vai kāds nav savācis par daudz. Ciemā bija 25 deputāti, katra pārziņā desmit mājas, no kurām valstij jāzagādā olas, vilna, sviests, kartupeļi, kas no Skrundas stacijas aizgāja uz Krieviju. Kā tur strādāsi, kad tādas nekrietības notiek? Bija gan arī skaisti brīži: kāzas, bērniņas un pilngadības svētki.”

JAUNI AMATI

„Pārgāju uz Lejaskurzemes izmēģinājumu staciju par kadru

inspektori, sekretāri-mašīnrakstītāju un arhivāri vienā personā par 65 rubļiem mēnesī. Papildus ēdnīcai rakstīju tos, kuri todien ēdīs, lai pavāre zinātu, cik garu zupu vārīt. Tur nostrādāju līdz 1969. gadam, 1970. gadā piedzima Uldis.

Divos gados neklātienē pabeidzu juristus un aizgāju uz *Lauktechniku*, kur cūku apsildāmo lampu ražotnē apsolīja vismaz 120 rubļu. Nostrādāju 24 gadus un piegādāju sagataves visām brigādes sievām. Sakrāju apbalvojumu kaudzi, trīs reizes mans foto bija rajona goda plāksnē. Kā sasniedzu 55 gadus, momentā aizgāju pensijā.”

DZIMTAS STIPRUMS

„Kad nāca modē dzimtas koki, māsas Irmas mazmeita Dace Bumbiere-Augule izpētīja mūsu Lauru koku līdz 1801. gadam, un 2012. gadā rīkojām salidojumu, kas katru gadu notiek citā vietā. Uzšuvu dzimtas karogu, mazmeita Laura apgleznoja. To paceļot, dziedam manis sacerētu himnu par Lauru koka stiprajām saknēm un dzimtas turpinājumu. Tiek sveikti jubilāri, piešķirti tituli, izdota avīze. Man ir pieci mazbērni un četri mazmazbērni. Ilmārs gan jau aizsaulē.

Senioru klubā *Virši* saceru dzejas visām jubilejām, scenāriju uzvedumiem, ko izpildām kopā ar kluba vadītāju Brigitu Bindari. Tagad jau kāds sanākšanas pārrūkušas.”

KULINĀRAIS MANTOJUMS

Visi, kuri nonāk Dagmāras rūpju lokā, tiek cienāti gan ar sāļu, gan saldu: „Tas mums laikam šupulī ielikts. Māsa Skaidrīte bija augstākās kategorijas pavāre. Meita Laima nostrādāja ēdināšanā, Uldis ir konditors un cep smalkmaizītes Kuldīgas maizes kombinātā.

Dace 2015. gadā pieteica mani Signes Meirānes grāmatas *Mūsu mantojums* astoņu ēdienu konkursam un tad ar kūku ieradās par to informēt, sagādāja produktus. Tehnoloģei palika nelabi, kad taisīju asinsdesu: tā arī pateica, ka to mutē neliks. Žurnālā *Četras sezonas* bija manas receptes *Gardākam pavasarim*, *Lauku Avīzes* konkursā ieguvi 1. vietu par asinsdesu blodiņā. Piedalījos Mairitas Znotiņas kulinārajā raidījumā *Latvijas Radio 1*. Skrundas TV filmēja sižetu raidījumam *100 receptes Latvijas simtgadei*. 2015. gadā saņēmu Padures Gada cilvēka titulu kategorijā *Mūža ieguldījums*.”

„Mēģiniet!
Ja kādas
sastāvdaļas pietrūkst,
aizstājiet ar citu! Ja
nepadodas, apēdiet
un mēģiniet atkal!”

/Dagmāra par ēdiena gatavošanu./

Cilvēki iestāstīja: „Ko kulties uz Kuldīgu? Kāpiet ārā Kabilē! Vārme vairs nav tālu.” Tikai nepateica, ka 25 kilometrus. Izkāpām, laiks karsts, ceļš grantēts, man jaunās spīcenes, pa ceļam neviena braucēja. Audzītēvs noieta rēķina pēc telefona stabiem, briesmīgi slāpst. Ieejam kādās mājās padzerties, mums iedod bērzu sulas, bet jau tādas stāipīgas. Saule rietēja, kad iegājām Vārmē. Tur pateica, ka līdz mājām vēl trīs kilometri. Kad pieveicām, sievietei ar puķēm un grābeklīti pajautājām ceļu, un viņa pieteicās pavadīt. Tā Ilmāra mamma uz kapiem tovakar neaizgāja.

Mums ielēja šausmīgo miežu alu – mūsu pusē tādu nebrūvēja, aizveda vēl trīs kilometrus uz kolhoza balli. Ilmāru nesatiku: aizbraucis pie mana brāļa uz Dubultiem, lai dotos pie manis. Viņi

Par krokusiem un ne tikai

Puķkopju Guna un Jāņa Rukšānu *Jaunrūju* siltumnīcā Cēsu novada Raiskuma pagastā šobrīd skaisti zied pavasara krokusi, un šeit ir lielākā sugu daudzveidība.

Šo tēmu ierosināja Kurzemnieka lasītāja, kas interesējās par safrāna krokusiem. Tā ir rudens suga, bet pilnā sparā rit pavasara krosu laiks. Visbagātīgāko krāšņumu var redzēt Cēsu novada Raiskuma pagasta zemnieku saimniecībā *Jaunrūjas*, kur darbojas pazīstamie puķkopji Guna un Jānis Rukšāni. Ar viņiem sazinājāties pa telefonu.

Safrāna krokuss (*Crocus sativus*) ir violeti zilgans, uzzied oktobra vidū. Būtibā kultūraugs: visvērtīgākās ir oranžās drīksnas, kas iznāk ārpus ziedlapiņām. No tām iegūst dārgo garšvielu safrānu, bet vajadzīgas milzīgas plantācijas un silts klimats, lai audzēt atmaksātos.

GAN PAVASARĪ, GAN RUDENĪ

Krokusi ir selekcionāra J. Rukšāna lepnums – viņš atklājis un aprakstījis 40 no pasaulē zināmajām 250 krosu sugām. *Jaunrūjās* neapkurināmā plēves siltumnīcā ir pasaulē vislielākā kolekcija. Tiek audzēti apmēram 200 sugu, bet kolekcijā ir vairāk nekā 1600 paraugu no dažādām atradnēm. Vēl līdz marta beigām siltumnīcā ziedēs pavasara krokusi un no visa izplatības areāla – no Portugāles līdz Ķīnai. Vēlu ziedošās sugas tikai sāk parādīt asnus vai pat vēl guļ ziemas miegā. Tie ir krokusi no Karpatiem un Grieķijas ziemeļdaļas, un ir redzami tikai zaļie asni. „Apmeklētājiem stāstu, ka tur mēs audzējam zālīti Lieldienām,” joko G. Rukšāne.

Visdziļākās lapas ir safrāna krosam (*Crocus sativus*), kura violetie ziediņi ar izteiksmīgajām drīksnām saplauks tikai oktobra beigās. Gan pavasarī, gan rudenī zied daudz krosu, un Raiskuma pagasta *Jaunrūjās* var apskatīt to skaistumu.

DARBS BŪS JŪNIJĀ

Pašlaik darba maz: jāpriecējas par ziedošajiem un jāgaida līdz jūnija vidum vai beigām, kad nokaltīs lapas, lai pārstādītu. *Jaunrūjās* to dara ik gadu, lai izvairītos no slimībām. Arī citiem puķkopis iesaka pārstādīt vismaz reizi trīs gados, citādi bumbuļsīpoliem pietrūks barības vielu. Ik gadu izaug

pa trim maziem sīpoliņiem: ja tie netiek izdalīti, pietrūkst barības, lai nobriestu, tāpēc tie nezied. Zālienā iestādītie var palikt ilgāk. Krokusi prasa labi drenētu, vieglu augsni. Ideālais laiks stādīšanai ir augusta sākums. Jo vēlāk tas tiek darīts, jo sliktāk pirmajā gadā pēc pārstādīšanas aug un zied. Krokusiem ļoti labi var pavairot arī ar sēklām. Vislabāk sēt tūlīt pēc sēklu ievākšanas vai vismaz septembrī. Vispazīstamākie ir lielziedu pavasara krokusi.

NAV JĒGAS AUKLĒTIES

Uz *Jaunrūjām* vismaz pāris reizi mēnesī piezvana kāds, kas grib audzēt safrāna krokusus un vēlas nopirkt sīpoliņus. J. Rukšāna kolekcijā tie ir, bet tiek audzēti siltumnīcā. Tas ir violeti zilgans rudenī ziedošais krokuss, kas uzzied oktobra vidū, iespējams, arī uz lauka un tagad varbūt neizsatu, bet kurš gan plūks drīksnas aukstumā? Safrāns ir oranžās drīksnas, kas izteiksmīgi iznāk ārpus ziedlapiņām. Safrānu iegūst lielā daļā Dienvideiropas valstu, Ziemeļāfrikā, Argentīnā, Indijā un pat ASV.

Taujāts par sīpoliņu iegādi, selekcionārs teic, ka pirkt var arī lielveikalā, pasūtīt internetā: „Nopirksiet, iestādīsiet, un pirmajā gadā varbūt uzziedēs. Safrāna krokusi ir īsti dienvidnieki:

rudenī izveido ļoti lielas lapas, bet ziemā izsalst. Man pašam tā gadījās pirms gadiem 40, kad ar krokusiem vēl tā nedarbojos. Iestādīju dārzā, cerot iegūt ārkārtīgi dārgās garšvielas. Tas arī cilvēkus galvenokārt interesē, jo pats zieds nav īpašs. Šī suga būtibā ir kultūraugs, un vajadzīgas milzīgas plantācijas, lai no sīkajām drīksnām iegūtu pietiekami daudz safrāna. Ķīnā, Turcijā, Grieķijā un citās siltajās zemēs var redzēt

lielus laukus. Vislabākais tiek audzēts Irānā, kur arī rudenī ir daudz saules. Nav jēgas Latvijā censties un izšķiest naudu, audzējot safrāna krokusus. Ir daudz skaistāki rudenī ziedošie, ar kuriem nav jāauklējas.”

VISDĀRGĀKĀ GARŠVIELA

Lai gan safrāns ir visdārgākā garšviela pasaulē, sīpoliņu cena nav lielāka kā citām sugām. To sadārdzina garšvielas iegūšana, kā arī kvalitāte. G. Rukšāne pievērš uzmanību tam, ka drīksnu ievākšana ir roku darbu un tās jāvēc īstajā brīdī, tad jākaltē. Katrā krosū ir tikai trīs drīksnas, un, lai iegūtu kilogramu garšvielas, jānoplūc 150 tūkstoši ziedu – tie ir ļoti daudzi ziedoši hektāri, tieši tādēļ safrāna cena biržā svārstās līdz 10 000 eiro par kilogramu.

Safrānam ir specifiska, neatkarājama un ne ar ko citu neaizstājama garša, un ēdienam tas

piešķir sulīgi dzeltenu krāsu. To plaši izmanto kulinārijā dažādās zemēs un kultūrās. Karijs, paelja, risoto – īsti izcili šie ēdieni garšo tad, ja pievieno nedaudz safrāna. To izmanto arī ārstniecībā, un gadsimtiem ilga lietotāju pieredze likusi secināt, ka tas labvēlīgi iedarbojas uz garstāvokli, palīdz kontrolēt svaru un dažādas kaites.

SMARŽO JAU DIEVĪGI

Puķkope nav gluži vienisprātis ar pazīstamo pavāru Mārtiņu Sirmo, kurš teicis, ka safrāns ēdiena iekrāso dzeltenu un smaržo dievīgi. Viņai ir cits stāsts: „Vispirms jāatgriežas viduslaikos, kad Visbija Gotlandes salā bija viena no visbagātākajām pilsētām Eiropā. Tā bija Hanzas tirdzniecības pilsētu zieds, un kā nu ne – ģeogrāfiski izdevīgā vietā, kur satecēja daudzi jūras ceļi. Garšvielas, garšvielas un vēlreiz garšvielas pildīja tirgotāju maku, darīja pilsētu bagātu. Un pirmajā vietā, protams, safrāns. Gotlandieši pierada lietot kā garšvielu un dara to vēl mūsdienās. Sākotnēji gan to varēja atļauties tikai turīgie pilsoņi, vēlāk svētku kliņģerim vai bulciņām varēja pielikt ikviens gotlandietis.”

LATVIEŠI LAIKAM NEPROT NOVĒRTĒT

„2003. gadā Cēsu delegācijā piedalījies Hanzas dienās Visbijā. Krāšņo svētku kulminācijā visi 2000 viesi tika aicināti uz mil-

zīgu telti ar kultūras programmu un goda maltīti. Iepriekš Hanzas dienu avīzē bija rūpīgi aprakstīti īpatnējie ēdieni, ko varēs nobaudīt. Un savādā tur bija daudz: saldā un pūdētā siļķe, laša variācijas, žāvēta jēra ciska, no kuras varēja griezt plānas šķēlītes, un beidzot arī safrāna kūka. Cēsniekiem veicās atrast galdiņu tuvu centram, un sākām vērot ieeju teltī, kur iestums bezgala lielu kūku. Tad zemaiss starts, un vieni no pirmajiem nobaudīsim gardumu. Par brīnumu iestūma nevis milzīgu kūku, bet vairākus ratiņus, krautīņus nokrautus ar tādām kā četrkantīgām biežpienmaizītēm. Mūsu pārstāvis tās atnesa, un svinīgi kodām kūkā. Pēc pirmā kumosa valdīja tāds kā apmulsis klusums, un visi neizpratnē skatījās viens uz otru, līdz ierunājās mediķis: „Man ir sajūta, it kā es būtu pie zobārsta un mutē būtu iešķīdums dezinfekcijas šķīdums.” Pēc tik neapstrīdamas diagnozes visi sapratām, ka neesam kļūdījušies... Kūkas tika noliktas atpakaļ uz šķīvjēm. Nu, neprot tā latviešu nācija novērtēt īstu vērtību! Nav raduši.”

Vārti uz robežu pārkāpšanu

„Manuprāt, ar šo izstādi varam mazināt robežas starp cilvēkiem. Iespējams, daudzi tā arī domā: ir tie viņi – cilvēki ar īpašām vajadzībām – un mēs. Bet patiesībā taču esam viena sabiedrība,” saka viena no fotoizstādes *Mirkļis citur* modelēm, Inčukalna iedzīvotāja Laima Helēna Mūrniece. Līdz 23. martam Kuldīgas Mākslas namā katrs uz brīdi var nokļūt citur, ielūkojoties desmit fonda *Nāc līdzās!* jauniešu ikdienā, ko atklāj arī viņu pašu ierunāti stāsti.

Kuldīgas Mākslas namā – fotoizstāde *Mirkļis citur*. Atklāšanā piedalās radošās komandas pārstāves (no kreisās) Inese Afanasjeva, Dace Priede, centrā fotogrāfe Ieva Benefelde, viņai blakus fonda *Nāc līdzās!* vadītāja Sarma Freiberga, kā arī jaunieši, kuri bija modeļi, un viņu vecāki.

IESKATĪTIES OTRĀ

Fonds jau daudzus gadus sadarbojas ar fotomākslas profesionāļiem, lai veidotu izstādes, kurās darbu autori ir jaunieši ar īpašām vajadzībām. Šoreiz viņi iejutušies modeļu lomā, un viņus iemūžinājusi Skrundas fotogrāfe Ieva Benefelde. Iesaistījušies jaunieši no Rīgas, Babītes, Dobeles, Mālpils, Ādažiem, Aizputes un Kuldīgas. Katram ir kāds funkcionāls traucējums, kas liedz izbaudīt dzīvi pilnā spektrā. Par spīti tam viņi atraduši nodarbes, kurās var justies pilnvērtīgi un laimīgi.

I. Benefelde priecājas, ka komandas darba rezultāts cilvēkus uzrunā: „Tas ir kopdarbs, un tajā ķēdītē nedrīkstēja iztrūkt neviena posmiņa. Citādi rezultāts nebūtu tāds. Prieks, ka ir izdevies. *Mirkļis citur* tiešām ietver dubultu nozīmi. Tajā brīdī, kad mani modeļi fotografējās, viņiem tas bija mirklis citur. Jaunieši tam ļāvās – bija prinči un princeses, karalienes un spāņu dejojājas. Bet man un arī tam, kurš atnāks uz izstādi, ir iespēja būt mirkli viņu pasaulē.”

UZZINĀT, LAI NEBAIDĪTOS

Ideja par izstādi radusies fonda *Nāc līdzās!* vadītājai Sarmai Freibergai, feisbukā sarakstoties ar Kuldīgas kultūras centra režisori Daci Priedi. Viņai prātā tā dzīvojuši jau daudzus gadus, tikai nav bijis skaidrs, kā realizēt. D. Priede kādu vakaru ieminējusies, ka kultūras centra amatieratērim ir daudz kostīmu, ko var likt lietā. S. Freiberga: „Sākumā bija doma tikai par fotogrāfijām, taču izstādes kuratore Kristas Karlsones iespaidā radusies arī stāsti. Tie izlasāmi blakus fotogrāfijām, un dzirdama arī katra jaunieša balss. Katrs stāsta, kā viņš sevi redz un jūt. Ir liela uzdrīkstēšanās to atklāt.” Viņa ir pateicīga visiem, kuri savus stāstus atklājuši, jo tie aizkustina. Nav bijis viegli to koordinēt pandēmijas laikā. Fonda vadītāja par izstādi ir gandarīta un uzskata, ka tā pilda ļoti svarīgu uz-

Laimu Helēnu Mūrnieci, kurai ir redzes traucējumi, izstādes veidotāji ietērpuši renesanses stila kleitā: „Nav tā, ka man ir skaista, kupla kleita un es tur lēkāju un priecājos. Tajā laikā cilvēkiem bija daudz vairāk pienākumu, sociālo normu un robežu.”

devumu: „Mēs baidāmies no visa nezināmā. Jo vairāk uzzināsim, jo vairāk sapratīsim, ka nav, no kā baidīties. Šī izstāde ir viens no veidiem, kā sabiedrību izglītot. Aprīlī tā ceļos uz Eiropas māju Rīgā.”

SASPRINGTI UN RADOŠI

Fotogrāfe I. Benefelde stāsta, ka laikietilpīga bijusi gan gatavošanās fotosesijai, gan mirkļu tveršana. Jāizvēlas, kurus no D. Priedes atlasītajiem tērpiem ņemt, jāizdomā, kur katrs iedērtos. Atkarībā no modeļa izskata un viņa veselības fotogrāfe katram izvēlējās atbilstošāko tērpu: „Piemēram, Annijai ir ļoti skaisti, gari mati. Sapratu, ka tos vajadzētu parādīt, tāpēc nelikām

vilkēt kādu viduslaiku tērpu. Izvēlējos košus svārkus un jau uzreiz zināju, ka fotosesija notiks Rumbas ieliņā.”

Visas fotogrāfijas uzņemtas Kuldīgā vai tās apkārtnē. Vairākas tapušas Padures muižā, vēl citas – Snēpeles muižā. Ļoti svarīga bijusi vide, uz vietas jādomā, kur un kā modelim likt pozēt: „Kāda pusstunda katram cilvēkam. Tas bija ļoti, ļoti sapringti, bet sapratu, ka tajā brīdī neko vairs nevaru strukturēt, tāpēc vienkārši ļāvos emocijām un iedvesmai.” Sapratu, ka vienā dienā visus nofotografēt nevarēs. Laika plānošana pakārtota gan viņas kā TV žurnālistes saspringtajai ikdienai, gan modeļu

Dažu fotomodeļu ierunātajos tekstos skan arī pa dziesmai vai dzejolim. Šis ir Laimas Helēnas Mūrnieces vārsmas.

*mākoņu miglainie vaibsti
virs torniem*

*šodien mēs mācāmies
klusēt lēnām*

*un runāt
visas pasaules maigumā*

Kuldīdznieks Kristaps Kaņuks atklāj: „Mani ļoti sāpina meitenes atraidījums. Man ļoti patīk staigājošo cilvēku domāšana un sabiedrība.” Prieku viņam sagādā dzīvotgriba un iespēja ar elektriskajiem ratiņiem pa pilsētu braukt vienam pašam.

Rīdziniece Kristiāna Rubīna studē Rīgas Stradiņa universitātē. Viņas kustības ierobežo bērnu cerebrālā trieka, jaunieta pārvietojos ratiņkrēslā un ar rollatoru. Kristiānai patīk mūzika un grāmatu lasīšana. Astoņus gadus viņa dzied fonda *Nāc līdzās!* jauniešu korī.

brīvajam laikam. Jāparedz pārģērbšanās, grimēšana un fotografēšanās.

„MĒS ESAM SKAISTI CILVĒKI”

Fotomodele L.H. Mūrniece stāsta: „Sākumā nebija viegli, jo jāaprod ar jauno tēlu, ar to, kur skatīties un kā pozēt. Turklāt man rokā bija jātur diezgan smagas sveces un lukturi. Nevarēju ērti kustēties. Bet ļoti palīdzēja muižas atmosfēra ar senatnīgo auru un krēslaino pagrabu. Zinu, ka man piešķīra renesanses laika kleitu. Neviens neteica, kāds ir tēls, pati centos iejusties atmosfērā, zinot, ka senāk dzīve cilvēkiem nebija viegla. Bildēs nav uzsvērta invaliditāte – mēs vienkārši esam

skaisti cilvēki.”

Laima Helēna uzskata, ka šādas izstādes liek cilvēkiem kļūt iejūtīgākiem, ļauj ieraudzīt, ar kādām situācijām saskaras cilvēki ar īpašām vajadzībām, un citam citu izprast. Viņa uzsver, ka svarīgi arī jauniešu stāsti: „Te ir arī ļoti skaudras lietas, ko mēs par savu dzīvi pasakām. Tāpēc jārunā, lai cilvēki saprastu. Svarīgs ir nevis tas, kas mūs šķir, bet kas vieno. Iespējams, cilvēki baidās vai nezina, kā sarunāties. Šī izstāde paver vārtus uz robežu pārkāpšanu.”

**Kristīne Āboliņa
Ievas Benefeldes
un autores foto**

Dzīvokļu trūkums – nopietna problēma

Par mājokļu pieejamību, privātā un publiskā sektora nozīmi dzīvokļu fonda attīstībā un to, kā uzņēmējus motivēt dzīvojamās ēkas būvēt, sprieda Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras (LTRK) Kurzemes biznesa klubs.

Diskusiju *Mājokļu fonds: kas tas ir – konkurents uzņēmējiem un pašvaldībām vai sadarbības partneris?* vadīja LTRK valdes priekšsēdis Jānis Endziņš.

AIGO GŪTMANIS, Ventspils domes priekšsēža vietnieks:

„Uzņēmējiem jābūt pieejamiem kredītiem. Ja bankas atsaka, jāmēģina ar Altum atbalstu.”

MĀRTIŅŠ AUDERS, Ekonomikas ministrijas mājokļu politikas departamenta direktors:

„Šī nav valsts budžeta nauda, ar kuru var brīvi rīkoties. Eiropas regulējums nepieļauj būvēt tādas telpas, kas programmai neatbilst.”

MĀRIS BIRZULIS, Tukuma novada domes mājokļu darba grupas loceklis:

„Pašvaldībai ir ap 1600 dzīvokļu, bet, vai tik daudz vajag, tas ir jautājums.”

KASPARS BERGMANIS, Kuldīgas SIA Linde Invest valdes loceklis:

„Problēmas jau vienmēr risina pēc principa: pieprasījums rada piedāvājumu.”

BAIBA MIKĀLA, Padures pagasta SIA Amazone grupa līdzpašniece:

„Cenu tirgū regulē veselīga konkurence, arī mājokļu ziņā.”

Kā jūs raksturotu šo problēmu Latvijā?

Māris Birzulis, Tukuma novada domes mājokļu darba grupas loceklis: Svarīgākais ir saprast, vai valstij un pašvaldībām vajadzētu jaunu daudzdzīvokļu māju būvniecībā iesaistīties. Ja tas ir mērķis, tad jāatrod veids, lai tas nav vienpusējs akts no kādas institūcijas, bet ir kopīgs projekts.

Mārtiņš Auders, Ekonomikas ministrijas mājokļu politikas departamenta direktors: Problēma ir labu un cenas ziņā pieejamu dzīvokļu fonda trūkums. Tāpat parādās problēma ar finansējumu īres dzīvokļu fonda attīstībai. Skatāmies, kāds risinājums rasts citās valstīs. Līdztekus brīvajam tirgum un uzņēmējdarbībai eksistē arī mazas peļņas īres sektors.

Vai uzņēmēji piekrīt, ka trūkst dzīvokļu par pieņemamu cenu?

Kaspars Bergmanis, SIA Linde Invest valdes loceklis: Jau Māra Kučinska valdības laikā dibināja darba grupu, kas sāka mājokļu tirgu pētīt. Es ar to nodarbojos piekto gadu. Vienmēr jau risina pēc principa: pieprasījums rada piedāvājumu. Redzam, ka četrus gadus problēmas tiek risinātas ar uzņēmēju iesaisti. Tas notiek Siguldā, Cēsīs, Kuldīgā un vēl citās pilsētās. Dodiet laiku, un problēma atrisināsies!

Kā to formulēt no pašvaldības puses?

Aigo Gūtmanis, Ventspils domes priekšsēža vietnieks: Pašvaldības daudzdzīvokļu namus nebūvēs – tā nav to funkcija. Lai to dara uzņēmēji, bet viņiem jārada apstākļi, lai mājokļu projekts varētu tikt īstenots. Uzņēmējiem jābūt pieejamiem kredītiem. Ja bankas atsaka, jāmēģina ar Altum atbalstu.

Situācija buksē un netiek risināta. Būvniecības izmaksas pieaug, un uzbūvēt labu, energoefektīvu ēku maksā krietni vairāk nekā tad, kad programmas tika izstrādātas. Nezinu, ko var uzcelt un labiekārtot par 1179 eiro kvadrātmetrā? Ar speciālistiem esam sprieduši, ka šodien jārēķina no 1500 līdz 2000 eiro par kvadrātmetru.

K.Bergmanis: Ir dažādas kategorijas dzīvokļi: būs lētāki un dārgāki. Mēs taču neejam uz vieniem un tiem pašiem veikalumiem, nepērkam tos pašus produktus. Katram savs pircējs. Laidiet vaļā tirgu, neierāmeņiet ar konkrētām izmaksām! Mums ar pašvaldību jārunā par sociālajiem dzīvokļiem. Citādi vairāk runājam par tām grupām, kas ir maksāspējīgas, bet aizmirstam par tiem, kuri to nevar atļauties. Kas notiks ar viņiem?

Kādi ir jūsu aprēķini: vai īres dzīvokļu trūkst visā Latvijā vai tikai dažviet?

M.Auders: Tā ir problēma visā valstī. Bet sociālajiem dzīvokļiem ir cits atbalsts – sociālo māju būvniecības un atjaunošanas programma. Šeit vairāk runājam par vidusslāni, kas ir neaizsargāts un neko daudz nevar atļauties. Tā nav pašvaldību funkcija, un īres segmentā tās nestartē, to var darīt pašvaldību kapitālsabiedrības vai privātā sektora spēlētāji.

Tātad dzīvokļu trūkst vidusslānim visā Latvijā?

M.Auders: Trūkst labu mājokļu par pieejamu cenu gan vidusslānim, gan mazāk aizsargātajiem.

Kā pašvaldībās ir ar dzīvojamu fondu vidusslānim?

M.Birzulis (Tukums): Pēdējos gados ir pabeigtas vairākas mājas. Īres tirgū pašvaldība nav iejauku-

sies. Novadā ir brīvi vairāk nekā 60 dzīvokļu. Tas ir diezgan daudz. Bet kāds ir dzīvokļu fonds? Lielākoties sliktā stāvoklī. Visi neatrodas Tukumā. Pašvaldībai ir ap 1600 dzīvokļu, bet, vai tik daudz vajag, tas ir jautājums.

K.Bergmanis: Pēdējos gados vecpilsētā esam restaurējuši divus namus: vienā ir pieci dzīvokļi, otrajā – septiņi. Ir arī 42 dzīvokļu ēka, tā ir ekonomiskā kategorija, un tajā ir vienistabas dzīvokļi. Pašlaik visi dzīvokļi ir izīrēti. Kuldīgā kokapstrādes uzņēmums *Stiga RM* plāno darbiniekiem būvēt daudzdzīvokļu ēku. Tas ir pareizais virziens. Vēl atceramies, ka arī padomju laikā uzņēmumi strādniekiem būvēja mājas. Tīrums ir sakustējies, un mums ir daudz sekotāju. Cilvēki sapratuši, ka arī tas ir bizness.

Ko piedāvā Ekonomikas ministrija?

M.Auders: Atbalsta programmas ir izstrādājušas Ekonomikas ministrija un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (VARAM). Bet gribētu mūsu piedāvājumu nošķirt no VARAM. Programmā īres namu būvniecībai naudu ar nosacījumiem dod Eiropas Savienība.

Kādām pazīmēm jāatbilst, lai cilvēks būtu no vidusslāņa?

M.Auders: Precīzu definīciju neiedošu, bet pēc ienākumu līmeņa, sākot ar 980 eiro majsaimniecībai.

Vai var savienot šos jēdzienus – lēts un labs mājoklis?

M.Auders: Kvalitātes standarti redzami dokumentos. Piemēram, vajag atbilstību būvnormatīviem, jābūt iekšējai apdarei, virtuves iekārtai, nokomplektētam sanitārajam mežglam utt.

Vai Ekonomikas ministrijas

mājokļu programma jums der vai neder?

A.Gūtmanis (Ventspils): Esam to un priekšlikumus izskatījuši. Mums šķiet, ka tie jāmaina, pielāgojot katras pašvaldības vajadzībām.

K.Bergmanis: Šo nolikumu zinu jau no galvas. Te būtu ilga diskusija, kāpēc uzņēmējiem tur vispār nav, ko darīt, piemēram, ja nav pilnvarojuma no pašvaldības, tad nevar piedalīties. Man bijusi saruna ar Kuldīgas novada pašvaldību, un man pateica, ka par noteikto cenu kvadrātmetrā arī tās kapitālsabiedrība tāpat kā komersanti uzbūvēt nevar. Manuprāt, šis nolikums jālikvidē, un jāraksta jauns. Kamēr runājam, aiz loga dzīve iet uz priekšu. Pandēmijā cilvēki vairāk strādā mājās, pārceļas uz mazpilsētām, tur īpašumus īrē, iegādājas un atjauno. Četrus gadus par problēmu runājam ar veciem skaitļiem, bet dzīve mainās.

M.Birzulis (Tukums): Kāpēc mājokļu fonds nevar būt pie pašvaldības, ja tai ir savs dzīvojamais fonds? Mājokļus uztur no īres maksas. Varētu veidot arī uzkrājumu, būvēt sociālo dzīvokļu namus.

Ne pašvaldībām, ne privātajam sektoram programma nešķiet atbalstāma.

M.Auders: Sāpīgākās ir būvniecības izmaksas, jo cenas ir augušas. Esam runājuši ar uzņēmējiem, kas strādā ar citādām tehnoloģijām, un pēc viņu sacītā noteiktajā summā var iekļauties. Šī nav valsts budžeta nauda, ar ko var brīvi rīkoties. Eiropas līmeņa regulējums nepieļauj būvēt telpas, kas programmai neatbilst. Būs tādas pašvaldības un uzņēmēji, kuri šajā programmā nevēlēsies darboties.

Vai Ekonomikas ministrija meklējusi arī citu pieeju?

M.Auders: Četrus gadus par to runāts, ir iezīmēts plāns, kur nauda tiks virzīta īres mājokļu būvniecībai. Pētām arī citu valstu pieredzi, piemēram, Austriju, Nīderlandi, kur mazcenās īres sektors jau strādā, un tie ir dažādi: ir centralizēts valsts fonds, un ir privātais kooperatīvu sektors.

Kāds, jūsuprāt, būtu pareizākais veids?

A.Gūtmanis (Ventspils): Pašvaldību mērķis ir tāds, lai uzņēmēji būvē mājas, rada dzīvokļus. Mūsu uzdevums nav uzņēmējdarbība. Protams, jānodrošina mazturīgie iedzīvotāji, bet tās ir citas mājas – sociālās. Pārējie mājokļi jānodod uzņēmēju rokās. Tāpēc jārada tādi apstākļi, lai šajā biznesā tiem būtu interesanti.

Baiba Mikāla, SIA Amazone grupa līdzpašniece: Varu pievienoties tam, ko minēja Gūtmaņa kungs. Ar to jānodarbojas nekustamo īpašumu attīstītājiem. Cenu tirgū regulē veselīga konkurence. Kuldīgā mazliet sākam to redzēt. Pēc dzīvojamās platības te ir diezgan liels pieprasījums. Kaspars Bergmanis nekustamā īpašuma attīstību sāka, un viņam radās sekotāji.

Kādi ir Eiropas galvenie nosacījumi?

M.Auders: Jābūt mājokļu stratēģijai, tāpat jābūt pieņemtam Īres likumam. Eiropa naudu iedod, bet, ja nosacījumi nav izpildīti, to var paprasīt atpakaļ. Ir noteikts arī laiks, kurā projektiem jābūt gataviem. Pirmajiem jābūt apstiprinātiem 2023. un 2024. gadā.

Pierakstījusi Inta Jansone
Interneta un Kurzemnieka arhīva foto

SARUNA AR JUBILĀRU

Svarīgākais ir būt kopā

Novadnieks Arnis Pinkulis 8. martā nosvinējis 71. dzimšanas dienu un lepojas ar to, ka ir suits. Bijušais alsundznieks kopā ar sievu Valentīnu Kellere Mārupē bauda vecumdienas, saimniekojot pa māju. Daudziem Arnis pazīstams kā Ceļu satiksmes drošības direkcijas Kuldīgas nodaļas agrākais priekšnieks. Šajā amatā viņš nostrādājis 25 gadus.

TRĀPĪT TĀDOS SVĒTKOS!

Dzimšanas dienai klātesoša allaž bijusi Sieviešu diena. Jau kopš bērnības tā Arnim šķitusi interesanta, jo padomju gados 8. marts svinēts plaši: „Šos svētkus ļoti gaidīju. Vecāki bija sabiedriski, ciemos nāca draugi un darbabiedri. Arī man, mazajam puikam, atnesa kādu mašīnīti. Kad izaugu lielāks, bija tā: citiem zēniem bija jāsvēce meitene, bet sveica arī mani. Mazliet savādi, bet patīkami. Vienmēr svētku diena ir tādā abpusējā uzmanībā. Paldies vecākiem, ka trāpīja tādos svētkos!”

Arnis atceras, ka bērnībā kaimiņos dzīvojuši bērni, ar kuriem spēlējies, draudzējies un arī svinējis svētkus. Dzimšanas dienai mamma sagatavojusi cienastu, ar ko uzciēnāt viesus. Kādreiz martā ziema bijusi daudz aukstāka, tāpēc bieži vien visi slēpojuši, slidojuši vai spēlējuši hokeju. Dažreiz arī makšķerējuši vai spēlējuši teātri.

VASARĀ – DIVI VIENĀ

Šogad plānotas nelielas svinības tuvāko lokā – uz vakariņām atbrauks dēls Margērs ar sievu

Pagājušajā vasarā Arnis Pinkulis ar sievu Valentīnu Alūksnes ezerā uz plosta *Kaija*. Alūksne esot skaista pilsēta, tomēr Kuldīga viņam vienmēr būšot pirmajā vietā.

Agnesi un mazdēlu Oliveru, kā arī labākie draugi. Pirms pandēmijas ciemiņu loks bijis plašāks, jo arī Arņa sievai ir savi bērni un mazbērni, kuri parasti brauc ciemos. „Tie ir patīkami un sirsnīgi mirkli, jo galvenais ir kopābūšana un parunāšanās. Lai arī dēls dzīvo tepat Mārupē, saskrienamies tikai svētkos vai tad, ja kāda vajadzība. Patīkami

redzēt, ka mazdēls atkal ko jaunu iemācījies, jo viņš ir gudrs puika,” saka jubilārs.

Tā kā 8. martā laikapstākļi ne vienmēr ir labi, apaļu jubileju svinēšanu Arnis pārnēs uz 7. jūniju, līdz ar to vārdadienā kārtīgi varējis nosvinēt arī dažu dzimšanas dienu. Visspilgtāk atmiņā palikusi 65. jubileja Jūrkalnē: „Gribas jau radīt svētkus arī citiem.

Tā bija ballīte ar darbabiedriem, draugiem, radiem, tāliem un tuviem ciemiņiem. Bija mūzika, dejas brīvā dabā, ugunskurs un gaļas cepšana.” Viens no jubilāra sapņiem ir tāds, lai kādu nākamo reizi izdotos nosvinēt kopā ar meitu Anitu, kura jau piekto gadu dzīvo Austrālijā, Sidnejā.

PRIEKŠ PAR KATRU DIENU

Arnis ir gandarīts par katru nodzīvoto gadu, jo viņa tēvam piedzīvot 71. dzimšanas dienu nav bijis lemts: „Jāpriecājas par katru dienu un to, ka var redzēt bērnus un mazbērnus augam. Ja mājās ir satiecība un mīlestība, viss ir kārtībā – neko vairāk nevajag.” Pa šiem gadiem uzkrātas vairākas atziņas: „Pats galvenais un visa pamats ir nedarīt otram to, ko negribētu, lai dara tev. Kritiskos brīžos svarīgi ir nesastrēbt karstu – labāk nerunāt un paklūst, visu pārdomāt un tad izlemt. Būt iecietīgam, saprotošam un godīgam pret pārējiem, tad arī citi pret tevi izturēsies labi.”

BŪT BLAKUS UN ATBALSTĪT

Jubilāru iedvesmo un laimīgu dara sieva Valentīna: „Ir dzīvē

visādi gājis. Pirmo laulību nemācēju vai neizdevās nosargāt. Tad bija otrā laulība, bet neārstējamās slimības dēļ sieva nomira. Pēc tam man palaimējās satikt jauku atraitni. Kopā ir labi, un saprotamies – vēl viens nav kādu vārdu vai domu pateicis, kad otrs jau to pašu nodomājis. Kaut ilgāk būtu lemts nodzīvot kopā!” Pateicoties tam, ka iepazinies ar Valentīnu, Arnis sācis nodarboties ar ziemas peldēšanu. Abi to dara vismaz divreiz nedēļā, citreiz pat biežāk. „Kaut ko darām, lai sevi uzprišinātu. Tas tiešām palīdz. Kā sieva teica, viņa to sāka tāpēc, lai nebūtu jāatbalsta aptieku bizness,” smejas Arnis.

Svarīgi esot būt labam vīram. „Tas ir brīnumaini, ka tādā vecumā man izdevās satikt tagadējo sievu. Jau pirmajās reizēs sapratām, ka mums sapasē. Septembrī viens otru pirmo reizi ieraudzījām, decembrī jau svinējām kāzas,” priecājas Arnis un stāsta, ka pagājušogad nosvinējuši piecu gadu kāzu jubileju. Viņu dzīves moto ir būt blakus un vienam otru atbalstīt.

Kristīne Āboliņa
Arņa Pinkuļa arhīva foto

STĀRKA VĒSTIS

Daudz puiku

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 2. līdz 9. martam piedzimuši septiņi bērniņi: meitene un seši zēni.

Vecāki devuši vārdus Emīlija, Markus, Krišs, Alberts un Jēkabs (diviem), vienam puikam tas vēl tiek domāts.

FEBRUĀRĪ MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

KULDĪGĀ

Maigonis Emars (1934)
Biruta Andžāne (1937)
Imants Dermanis (1935)
Inta Gotfridsone (1957)
Jānis Heidemanis (1944)
Guntis Rozītis (1941)
Valdis Grīnvalds (1951)
Lidija Saučuka (1947)
Vilmārs Grīnbergs (1933)
Jons Aleksandravičs (1935)
Varis Kārlis Gauja (1935)
Jānis Piģevics (1944)
Rīta Saussērde (1936)
Erna Berta Kazakova (1939)
Aigars Runkevičs (1948)
Ervīns Šteinbergs (1958)
Velta Lapuķe (1941)
Pāvēls Ņekrasovs (1950)
Elza Ozoliņa (1928)
Agris Lejs (1970)
Dace Petrova (1967)
Daniels Ragže (1998)

Andris Jansons (1939)
Juris Purviņš (1939)
Edvīns Cinovskis (1969)
Andris Gailis (1963)
Imants Osis (1949)
Arnolds Roberts Porietis (1927)
Velta Milda Sermole (1933)
Galina Sproģe (1938)
Zigmars Valciņš (1969)
Sandra Mijēviča (1961)
Arnis Narvaitis (1953)
Ieva Zelma Paiča (1925)
Vītauts Brencis (1942)
Anita Muceniece (1952)
Edvīns Āboliņš (1950)
Artis Judovics (1969)
Vīlnis Hofmanis (1950)
Ivars Lagzdīņš (1952)
Alvīne Lasmāne (1931)
Jānis Osvalds Spura (1925)

(Sagatavots pēc dzimtsarakstu nodaļu informācijas)

MANAS ATZIŅAS

Šajā rubrikā mūsdienu cilvēki, pabeidzot iesāktos teikumus, atklāj savas domas par dažādām vērtībām.

Ar moto: Dievs, daba, darbs

Aiga Šēnberga, Kuldīgas bērnudārza Ābelīte pirmsskolas skolotāja, Kuldīgas novada izglītības darbinieku arorganizācijas priekšsēde

- **Latvijā par vērtīgāko uzskatu** dabu četros gadalaikos, kultūras tradīcijas, tai skaitā Dziesmu un deju svētkus. Un, protams, cilvēkus.
- **Latvijā man nepatīk** neiecietība citam pret citu un savas valsts noniecināšana.
- **Kuldīgā visvairāk iepriecina** darbs, kas ieguldīts tās sakopšanā, veidojot par Latvijas pievilcīgāko pilsetu ar ļoti izcilu kultūras pasākumu piedāvājumu. Protams, Venta ar savu brīnumu – ūdenskritumu.
- **Kuldīgā visvairāk apbēdina...**

Nezinu, jo varu droši sacīt, ka te jutos ļoti labi. Vēlētos, lai izdodas sakopt, sapost vēl labāk.

- **Mana lielākā vēlēšanās:** šībrīža notikumu ietekmēta, vēlos mieru pasaulē, mieru Ukrainā. Prāts atsakās pieņemt to, ka 21. gadsimtā tik tuvu mums norisinās tik dramatiski notikumi kā Krievijas iebrukums Ukrainā.
- **Man darbā vissvarīgākie ir** mazie ķipari, ar kuriem diendienā tiekots jau vairāk nekā 30 gadus. Bērni palīdz būt radošai, smaidīgai, kustīgai, aktīvai. Zenta Mauriņa sacījusi: „Bērni ir kā puķes Dieva pasaules dārzā, kuras mums uztiētas neilgu laiku kopt un audzēt.” Pilnībā piekrītu un esmu gandarīta par savu izvēli strādāt ar bērniem. Kā arod biedrības priekšsēdētāja par vissvarīgāko uzskatu panākt to, lai pirmsskolas pedagogi valstī tiek novērtēti un beidzot tiek novērsti ne vienlīdzība atalgojumā. Skolotāja prestižs jāceļ, sabiedrības attieksme jāmaina.
- **Ja būtu jāmaina nodarbošanās,** varbūt būtu dārzniece, jo viss, kas zaļo un zied, mani iepriecina. Man patīk būt dabā, baudīt tās mieru, klusumu.

- **Mans dzīves moto:** Dievs, daba, darbs.
- **Noderīgākā mācība:** mācīties no savām kļūdām, mainīt savu attieksmi, viedokli, rīcību.
- **Es dzīvē nekad neliekuļoju,** neliekuļoju, neizdabāju.
- **Ja būtu jānododas uz neapdzīvotu vietu,** es ļoti vēlētos, kaut tomēr nebūtu tur jānododas. Man ļoti patīk Horvātija, bet tā ir apdzīvota, zaļa un ziedoša zeme. Man patīk izbaudīt vientulību, tomēr uz neapdzīvotas salas gan negribētu nokļūt.
- **No saviem vecākiem** mantoju darba tikumu – katru darbu paveikt līdz galam. Nečīkstēt, nesūdzēties, lai cik grūti klājas. No krustvecākiem: ģimenes kopību, rūpes vienam par otru gan priekos, gan bēdās.
- **Mani visvairāk iedvesmo** ģimene un trīs mazbērni: tas ir mans zelts un bagātība. Latvijas daba, mans dārzs ar daudzajām puķēm, putnu dziesmām, Ventas veldzējošo ūdeni. Tur pavadu vasaras.
- **Pandēmijas laikā** atklāju, ka esam ļoti neiecietīgi. Grūts laika posms bija gan darbā, gan sadzīvē. Labais atklājums: attālinātais darbs.

RITENBRAUKŠANA

Pieredzi gūst Itālijā

Līdz 30. martam mācību treniņu nometni Itālijā aizvada Kuldīgas novada sporta skolas un kluba *Goldingen Cycling Club* riteņbraucēji.

Turp devušies desmit audzēkņi: Kaspars Šalme, Uvis Zvirbulis, Gatis Gruntiņš, Daniels Šternbergs (U17); Gusts Lapiņš, Kristers Skrubis, Jānis Priedoliņš, Markuss Gunne (U19); Kaspars Ilšjāns, Roberts Čukurs (U23). Riteņbraucēji ne tikai gatavosies sezonai, bet arī piedalīsies vietējās sacensībās.

FLORBOLS

Vēl viens solis

Latvijas florbola čempionātā 1. līgā komanda *Kuldīga*/KNSS divas spēles izbraukumā aizvadījusi pret Madonu un mājās atgriezusies ar divām uzvarām ceturtdaļfināla sērijā.

Pirmajā spēlē kuldīdznieki uzvarējuši ar 5:3, otrajā – ar 7:4. Nākamā tikšanās ar Madonu būs Kuldīgas sporta hallē 12. martā 16.00. *Kurzemnieks* jau rakstījis, ka tālāk tiks tā vienība, kura pirmā izcīnīs trīs uzvaras, un pusfinālā būs jāturpina cīņa ar komandu *Valka/IGLU*.

BASKETBOLS

Vīri skaidrojas

Aizvadītās kārtējās spēles Kuldīgas novada atklātajā čempionātā basketbolā.

Rezultāti: *Dēmons* – U35+ 67:64. Rezultatīvākie – Nils Biģelis (35 punkti, *Dēmons*), Armands Zaķis (16), Uldis Vīgants (14, abi no U35+). *Blīdene* – *Blice* 48:36. Rezultatīvākie – Vilnis Stalidzāns (13), Lauris Bergmanis (12, abi no *Blīdenes*), Edgars Ziņģis (12, *Blice*).

ŠAHS

Uzvar Centra vidusskola

Kurzemes skolu šaha olimpiādē 1.–4. klasēm, kas notikusi Kuldīgas šaha klubā, uzvarējuši Kuldīgas Centra vidusskolas audzēkņi.

Komandai ieskaitīti deviņi Marks Isakovs, Estere Fogeļe un Lūkass Stepanovs. Otrajā vietā – Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskola (Valters Sapiēgs, Emīlija Dabra un Ernests Jankovskis). Individuāli zēniem par Kurzemes čempionu kļuvis M. Isakovs, otrajā vietā – Gustavs Blinds (Kabiles pamatskola), trešajā – Teofilis Jūrmalis (V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskola). Meitenēm par līderi kļuvusi E. Fogeļe, otrajā vietā – E. Dabra, trešajā – Aleksa Gribuste (Kuldīgas Centra vsk.). Piedalījušās 12 skolas no Kuldīgas, Liepājas un Ventspils novada.

SPORTA KALENDĀRS

- ♦ 12.III 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- ♦ 12.III 11.00 Kuldīgas manēžā (Dzirnavu ielā 13) – A.K.Leimaņa piemiņas kauss VIEGLATLĒTIKĀ U16 un U18 vecuma grupai.
- ♦ 12.III 15.00 Kuldīgas sporta namā – Kuldīgas novada atklātais čempionāts BASKETBOLĀ.
- ♦ 12.III 16.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga*/KNSS – *Madona*.
- ♦ 12.III 19.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts FLORBOLĀ 2. līgā.
- ♦ 12.III 20.00 Nīkrāces atpūtas centrā – nakts turnīrs NOVUSĀ.
- ♦ 13.III 10.00 Rudbāržu kultūras namā – individuālās sacensības ZOLĪTĒ.
- ♦ 13.III 11.00 Kuldīgas sporta namā – Latvijas jaunatnes basketbola līgas spēles BASKETBOLĀ jauniešiem.
- ♦ 13.III 12.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts FLORBOLĀ 1. līgā (ja nepieciešams).
- ♦ 13.III 13.00 Kuldīgas sporta namā – Kuldīgas novada atklātais čempionāts BASKETBOLĀ.
- ♦ 13.III 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts FLORBOLĀ 2. līgā.
- ♦ 14.III 12.00 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts VOLEJBOLĀ U14 grupas meiteņiem.
- ♦ 16.III 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts FLORBOLĀ U14 grupai.
- ♦ 18.III 10.00 Ventas ciema *Bukaišos* – pavasara GALDA SPĒĻU sacensības bērniem.
- ♦ 19.III 10.00 Kuldīgas hallē – Baltijas kauss TELPU FUTBOLĀ junioriem.
- ♦ 26.III 13.00 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts FLORBOLĀ U14 grupai.
- ♦ 26.III 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas TELPU FUTBOLA čempionāta ceturtdaļspēle virslīgā: *Nikers* – *Petrov/Jelgava*.
- ♦ 27.III 12.00 Rudbāržos gada PĀRGĀJIENU cikls – *Rudbārži visos gadalaikos*.
- ♦ 30.III 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts FLORBOLĀ U14 grupai.

VOLEJBOLS

Novadā uzvar sporta skolas audzēknes

Par Kuldīgas novada čempioni volejbolā sievietēm kļuvusi sporta skolas komanda.

Finālspēlē ar 3:0 tā uzvarēja Alsungas volejbolistes. Savukārt trešo vietu izcīnījusi vienība *Kuldīga*, kas ar 3:0 pieveikusi Skrundas spēlētājas. Uzvarētāju komandā spēlēja Diāna Sedli-

ņa, Aleksandra Timbere, Laura Šmīdenberga, Anna Valdmāne, Rēzija Bikava, Daniela Agriņa, Elizabete Teterina, Kristiāna Muižarāja, Helēna Buka, Daniela Medne, Marija Nikola Meikšane, Anete Rūtenberga, Elīza Alise Kārklīņa, Nikola Krīgere, Alise Kazakova, Alise Vaskopa,

Paula Bērziņa un Dārta Garokalna, trenere Ieva Ņečiporuka.

Par turnīra rezultatīvāko spēlētāju un uzbrucēju kļuvusi Kristiāna Eglīte (Alsunga), par rezultatīvāko bloķētāju – A. Timbere (KNSS), par rezultatīvāko servētāju – Rebeka Rīna (Kuldīga).

LĪNIJDEJAS

Dejo ar degsmi

Pēc divu gadu epidemioloģiskajiem ierobežojumiem pirmo reizi klātienē Kuldīgas novada līnijdejojāji Lietuvā piedalījies sacensībās *Vilniaus taure* un guvuši labus panākumus.

Deviņi dejotāji pārstāvējuši novadu un valsti, seši dejojot individuāli, astoņi – apvienotajā komandā. Mājās daži atgriezušies ar godalgām: 2. vietu izcīnījusi Anita Rita Strakse, 3. vietu – Zanda Brēdiķe. Arī komanda parādījusi lielisku sniegumu un izcīnījusi godpilno 2. vietu.

Dejotāji un vadītāja šīs sacensības uzskata par lielisku atgriešanās starptautiskajā aprītē. „Tās ļāva izvērtēt, kādu ietekmi radījusi pandēmija un ilgās mājāsēdes, kā arī dažādie aizliegumi trenēties un dejojot, kas īpaši skaudri izvērtās pēdējos divos gados,” teic vadītāja Irita Jasinska. „Ir gandarījums par jauniešu degsmi, spēju ātri atgūties un joprojām būt konkurētspējīgiem. Šis pasaulē ir strauju pārmaiņu un nemieru laiks, tāpēc īpašs gandarījums, ka dejotāji un viņu atbalstītāji blakus ikdienas grūtībām spēj attīstīt līnijdeju

Kuldīgas novada līnijdejojāji sacensībās Lietuvā, vidū – vadītāja Irita Jasinska.

kustību. Īpaši ceram, ka pēc divu gadu pārtraukuma 11. un 12. jūnijā notiks Latvijas līnijdejojāju olimpiāde, kurai ir desmitās jubilejas gads.”

Dejotprasmī cilvēki apgūst Pelčos, Snēpelē un Turlavā. Dejotāji

gatavojas nākamajiem festivāliem un sacensībām. Kalendārs esot tik piepildīts, lai depresīvām domām nepietiktu laika, jo vienaldzīgo nav un daudzi sniedz atbalstu Ukrainai tās karā pret Krievijas armiju.

VIEGLATLĒTIKA

Divi Baltijas vicečempioni

Ziemas svarīgākajās sacensībās – Baltijas vieglatlētikas čempionātā junioriem (U20) un jauniešiem (U18) – Latvijas izlase izcīnījusi otro vietu. Valsts izlasi pārstāvējuši arī Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi un izcīnījuši trīs godalgas.

Sacīkstes norisinājās divas dienas Valmieras Jāņa Daliņa stadiona vieglatlētikas manēžā. Līderes gods tika Igaunijai.

U20 grupā

60 m barjerskrējienā otrais bija Ralfs Zazerskis (8,31). Ralfam arī zelta medaļa 4 x 200 metru stafetē (1:30,41), vēl distancē devās Kārlis Degins, Ralfs Aleks Pelcmanis, Matīss Gržibovskis. Lodes grūšanā 3 cm līdz trešajai pozīcijai pietrūka Robertam Sorokinam – viņam ceturrtā vieta (15,04 m). 3000 m skrējienā piektais bija Lauris Grī-

niņš (8:52,96), viņš piektais arī 1500 metros (4:08,82). Kārslēkšanā sestais – Niks Maulis (4 m).

U18 grupā

Trīssoļlēkšanā sudraba medaļu izcīnījis Aleksis Gailītis (13,61 m), piektā bija Janita Antipina (11,23 m).

Audzēkņus trenē Ilze Stukule, Ieva Skurule, Aija Lancmane, Uģis Jocišs.

ŠAHS

Uzvar Kannās

Novadniece, Latvijas čempione, FIDE meistare Linda Krūmiņa šaha festivālā Kannās uzvarējusi B turnīrā.

Tas ir starptautisks pasākums, kas norit trīs līmeņos: A (profesionāļiem), B un C līmenī (amatieriem). Linda spēlējusi B turnīrā, kurā bijis 130 dalībnieku no 19 valstīm. Deviņās kārtās Linda ieguvusi 7,5 punktus un bijusi pirmā.

NEDĒĻAS VIESIS

„Mērķis – telpu futbols Kuldīgā augstā līmenī”

Kopš janvāra ar Kuldīgas komandu *Nikers* strādā viens no Latvijas telpu futbola labākajiem treneriem VITĀLIJS VOSKĀNS. Viņš ir gatavs dot savas zināšanas, lai nākamajai virslīgas sezonai izaudzinātu konkurētspējīgu komandu.

V.Voskāna dzimtā puse ir Rēzekne. Pats bijis futbolists, ieguvis UEFA B futzāla un A futbola trenera licenci, piedalījies Latvijas Futbola federācijas, Krievijas Futbola asociācijas, UEFA un FIFA rīkotos semināros, kā spēlētājus trenēt. 11 gadus bijis kluba *Rēzekne* galvenais treneris, komanda startējusi gan 1. līgā, gan virslīgā. Rēzeknē joprojām vada savu futbola skolu. Tāpat viņam uzticēts darbs ar U19 un U21 Latvijas izlasi. No 2018. līdz 2021. gadam strādājis ar U19 izlasi, kas piedalījās Eiropas čempionāta finālturnīrā.

Kā strādājat ar *Nikeru*?

Uz Kuldīgu pārcēlos janvāra vidū. Aizvadīju pāris treniņus, bet tālāku komandas sagatavošanu izjauca karantīna un arī spēļu atlikšana, pārceļšana uz vēlāku laiku.

Mums septiņās dienās bija plānots aizvadīt spēles ar trim virslīgas līderiem: *Rabu*, *Nikaru* un *Petrow*. Ne optimālajā sastāvā aizvadījām tikai trīs treniņus. Lietā liku arī teorētiskās videonodarbības, spēlētāji iepazinās ar taktikas pamatprincipiem aizsar-

dzībā un uzbrukumā. Kopā analizējām pretinieku spēli un arī savas kļūdas. Savukārt pašā treniņā vairāk strādājām pie zonas aizsardzības, pretuzbrukuma, pie tā, kā izklūt no pretinieka presinga, un pie vairākām izspēlēm uzbrukumā. Spēlēs ar čempionāta līderiem puīši demonstrēja raksturu, komandas saliedētību.

Šobrīd gatavojamies ceturtdaļfināla spēlēm, kur tālāk tiks tā komanda, kura pirmā izcīnīs divas uzvaras. Mūsu pretinieks būs komanda *Petrow*. Novērtējam savus spēkus, tāpēc augstus mērķus neizvirzām. Esam apmierināti ar to, ka iekļuvām nākamajā sacensību kārtā un līdzjutēji varēs vērot vēl vismaz divas spēles.

Kā satikāties? Kurš kuru uzrunāja?

Tas bija sen. Tolaik *Nikers* spēlēja 1. līgā un pieteicās arī Latvijas kausa izcīņai, kur varēja spēlēt komandas no novadiem. Jaunieši spēlēja U19 grupas sacensībās. Spēles bija arī Kuldīgā, un tā iepazīnos ar Zigmundu Dvaronu. Braucām šaipusē uz divām spēlēm: viena bija Kuldīgā, otra Nīcā. Zigmunds mums palīdzēja ar nakšņošanu, paņē-

ma mūsu formas, sagatavoja nākamās dienas spēlei. Toreiz par kopīgu strādāšanu nedomājām, bet Zigmunds atstāja ļoti labu iespaidu.

Virslīgā kā galvenais treneris komandā *Rēzekne* biju piecus gadus. Komanda izcīnījusi bronzas godalgas, spēlējām arī superfinālā. Pēdējo gadu ar to strādā Aigars Bondars: viņš bija vārtsargs, bet nu lēnām jāmacās trenēt, un es viņam šo iespēju došu. Savukārt sev iedevu pauzi.

Bija iespēja strādāt arī ārzemēs. Redzēju, ka virslīgā sāka spēlēt *Nikers*. Pamanīju, ka komandai trūkst pieredzes. Nāca ideja – varbūt šeit palikt un trenēt. To izteicu Zigmundam. Svarīgi, ka komandas vadība ir ieinteresēta attīstībā. Zigmunds ir apliecinājis savas labās organizatoriskās spējas, un tās ļāva komandai nokļūt līdz virslīgai. Tas ietekmēja manu galīgo lēmumu sākt darbu te. Decembrī ar komandas vadību panācām vienošanos, ka būšu galvenais treneris.

Sadarbības pamatideja ir sagatavot komandu 2022.–2023. gada virslīgas sezonai, veidot bērnu un jauniešu telpu futbola skolu – attīstīt šo sporta veidu Kuldīgā. Tā no 18. janvāra esmu šeit. No Rēzeknes atvedu

arī mammu, kurai ir 84 gadi, un viņa dzīvo pie māsas Ventspilī.

Vai spēlētāji treniņos strādā ar lielu centību?

Mans pirmais kritērijs ir disciplīna gan spēļu laikā, gan treniņos. Vairāki spēlētāji nežēlo laiku un spēkus – brauc uz Kuldīgu un piedalās visos treniņos. Komandā ir arī vairāki perspektīvi spēlētāji. Te ir amatieru līmenis. Pirms tam strādāju gan ar komandu virslīgā, gan ar izlasi, un tur viss salikts pa punktiem.

Kādi ir nākotnes plāni?

Piedalīties Latvijas kausa izcīņā, kuras fināls plānots arēnā *Rīga*. Gatavošanās vasarā un komandas komplektēšana jaunajai sezonai. Plānos ir arī Baltijas kausa jaunajiem U17 grupai 19. martā – uzvarētāji dosies uz finālposmu Toledo, Spānijā, kas paredzēts 13.–15. maijā. Vēl plānots sākt uzņemt bērnus kluba telpu futbola skolā. Kuldīgā dzīvo atsaucīgi cilvēki – šeit jūtos kā mājās. Te esmu pavisam neilgu brīdi, bet mani jau atpazīst – puikas sauc: „Treneri, labdien!”

Vai, jūsuprāt, mazpilsētai ir pa spēkam virslīgas klubs?

Tas ir reālāk nekā lielajā futbolā. Kāpēc? Vajag mazāk spēlētāju, arī budžets ir mazāks.

Eiropas čempionāts parādīja, ka telpu futbola spēlētājiem labā līmenī. Tas ir arī saistošs, piemēram, tiek iesists vairāk vārtu, ir ātra spēle, līdzjutējiem nav jāsēž. Telpu futbols kļūst arvien populārāks.

Vai ar Latviju Eiropā rēķinās?

Spēlētājiem labā līmenī. Izlases visu laiku piedalās pamatturnīrā.

Jums ir arī telpu futbola skola Rēzeknē. Vai tā darbu turpina?

Jā. To nodibināju 2010. gadā, un tā ir vienīgā Latvijā, kur bērni telpu futbolā trenējas no pieciem sešiem gadiem. Paši pirmie audzēkņi jau izauguši, vairāki spēlējuši Eiropas čempionātā, spēlē Rīgas topa klubos. Viss notiek. Kā valdes priekšsēdētājs joprojām koordinēju spēles, izbraukumus, notiek treniņi.

Savulaik arī pats futbolu spēlējāt.

Jā, spēlēju lielo futbolu. Valsts izlasēs esmu bijis no 13 gadu vecuma, 21 gada vecumā spēlēju Eiropas čempionāta atlases sacensībās, laukumā pretī bija Anglija, Portugāle, Austrija. Jau 17 gados biju noslēdzis profesionālu līgumu, spēlēju Rēzeknē, Ventspilī, Daugavpilī. Esmu spēlējis arī Eiropas kausos.

„Par vissvarīgāko īpašību amatieru komandā uzskatu spēlētāja vēlēšanos augt,” saka Kuldīgas telpu futbola jaunais treneris Vitālijs Voskāns.

Visa uzmanība pievērsta spēlētājiem laukumā.

PASĀKUMI

KULDĪGĀ

Novada muzejā

Izstāde *Valdziņu pa valdziņam* par rokdarbu kopas Čaupe desmit gadu darbību. Līdz 3.IV gleznotāja Kārļa Grūbes darbi izstādē *Atgriešanās Kuldīgā*.

Mākslas namā līdz 23.III levas Benefeldes fotoizstāde *Mirkļis citur*, 3. stāvā – *EEZ un Norvēģijas granti Latvijā*.

Bibliotēkā

Virtuālā izstāde *Reiz bija... Stāsti par Kuldīgas kafējnicām*. Literatūras izstādes: *Ticu likteņa nejausībām* (literatūrzinātniecei Janīnai Kursītei – 70), *Dziedātājai Norai Bumbierei – 75*, *Sievietes – ievērojamas rakstnieces*.

Kultūras centrā

11.III 19.00 cikla *Orķestru parāde. Pavasara sesija* pirmais koncerts – Čačija dzied *Sinatra*: Ventspils bigbends,

horvātu solists Daniels Čačija.

12.III 17.00 Latvijas Nacionālā teātra asa sižeta stāvizrāde *Oligarhs* pēc Artūra Jankovska lugas. Režisors Toms Treinis, lomās: Normunds Laidzāns un Igors Šelegovskis.

KINOZĀLĒ

13.III 14.00, 14.III 17.00, 15.III 16.30, 16.III 19.20 un 17.III 17.20 animācijas

filma ģimenei *Es sarkstu* (ASV). Režisori Domi Ši, Lindsija Kolinsa. Mejai Lī ir 13 gadu, viņa cenšas būt centīga un paklausīga meita, tikt galā ar pusaudžiem raksturīgo haosu. Problēmu ir vairāk, nekā vajadzīgs, un ikreiz, kad Meja pārlietu par kaut ko uztraucas vai tiek nokaitināta, viņa nekontrolējami pārvēršas lielā, sarkanā pandā. 13.III 16.10, 14.III 19.10, 15.III 18.40, 16.III 16.00 un 17.III 19.30

Asa sižeta krimināldrāma *Betmens* (ASV). Režisors Mets Rīvss. Lomās: Roberts Patinsons, Zoja Kravica, Pīters Sarsgārds, Džefrijs Raitis, Kolins Farels, Pols Deino, Endijs Sērķiss, Džons Turturo u.c. Pagājuši divi gadi, kopš Betmens ievēdis Brūsu Veinu dziļi pil-sētas Gotemas krēslas pasaulē. Tikai pāris uzticamu sabiedroto, vientuļais aizstāvis kļuvis teju par vienīgo atriebes

iemiesojumu. Kad Gotemas elitei ar virkni sadistisku mahināciju draud slepkava, noslēpumainas norādes pasaulē dižāko detektīvu aizved pie izmeklēšanas. Betmenam jāatmasko vainīgais un Gotemā jāatgūst taisnība. 18.III 17.10, 20.III 14.00, 22.III 17.30, 23.III 19.00 un 24.III 17.20 animācijas filma ģimenei *Sliktie* (ASV). Režisors Pjērs Perifels. Leģendārais laupītāju piecnieks Mistērs Vilks, Mistērs Čūska, Mistērs Piraija, Mistērs Haizivs un Mis Tarantula ir labākie no sliktajiem. Viņi ir viltīgi, talantīgi un nenotverami – kriminālās pasaules ģēniji. Vai kādam pavīdēs doma kļūt par... labo? Neviens vēl nebūs sastapies ar tādām grūtībām kļūt par labajiem. 18.III 19.20, 20.III 16.10, 22.III 19.40, 23.III 16.30 un 24.III 19.30 biogrāfiska drāma *Spensere* (Lielbritānija, Vācija,

ASV, Čīle). Režisors Pablo Larēns. Lomās: Kristena Stjuarte, Timotijs Spals, Džeks Fārtings, Šons Hariss, Sellija Hokinsa u.c. Princeses Diānas un prinča Čārlza attiecības sen kļuvušas vēsas. Klīst baumas par ārliedības sakariem un šķiršanos, tomēr uz Ziemassvētkiem, kas tiek pavadīti karalienes muižā, noslēgts pamiers. Te ir ēdieni, dzērieni, šaušana un medības – Diāna šo spēli labi pārzina. Bet šogad viss notiks citādi. Filma uzbur iztēles ainas, kas liktenīgajās dienās būtu varējis notikt.

SKRUNDĀ

Kultūras namā 12.III 22.00 balle ar grupu *4KW*.

Pie memoriālā vagona 25.III 14.00 piemiņas brīdis 1949. gada deportācijas upuriem.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Kultūras namā 11.III 18.00 dziedāšanas svētki *Dziedu dziesmu, kāda bija*, 21.00 atpūtas vakars pie galdīņiem. No 21.III cimdru izstāde. 24.III 14.00 pasākums senioriem ar dziedošajām māsām Legzdīņām.

Bibliotēkā no 20.III dažādu laiku apsveikuma kartīšu izstāde *Nostalģija*. Līdz maijam – ikgadējais sēklu un stādu apmaiņas galds; grāmatu izstāde *Sēsīm, stādīsim, audzēsīm, kopsim*. 23.III 16.00 dārzkopju tikšanās: pieredzes apmaiņa, dārznieces konsultācijas.

Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā 12.III 13.00 tiks atklāta Liepājas mākslinieku Rudzīšu ģimenes izstāde *Viedie pumpuri*, būs skatāma līdz 30.IV.

ĒDOLĒ

Pagasta centrā 14.–19.III sportiskas nodarbes ģimenēm un individuāli. Var jau gatavoties Lieldienu talkai 17.IV 12.00.

Kultūras namā fotoizstāde *Ēdole tuvplānā*.

GUDENIEKOS

Kultūras namā *Kuldīgas paletes* gleznu izstāde *Atmiņu atspulgi*.

KABILĒ

Bibliotēkā līdz 15.III Māra Lejas minidiorāmas, līdz mēneša beigām *Rožu pasaulē* – pastmarkas, atklātnes, fotogrāfijas no Eduarda Skabja kolekcijas.

KURMĀLĒ

Pasākumu zālē 12.III 18.00 atmiņu vakars *Mēs tiekamies laikā, kad...* –

prezentācija un stāsti par Kurmāles skolām, Ilzes Lailas Purmalietes un Antas Enģeles koncerts. 18.III brauciens uz Liepājas teātra izrādi *Vairāk par dzīvi/Teātris*.

Priedaines bibliotēkā Valdas Zariņas fotoizstāde. 14., 15. un 16.III 14.00 nodarbes skolēnu brīvlaikā. 21.–25.III digitālo prasmju individuālās konsultācijas.

Vārdupē 25.III 13.00 represēto piemiņas brīdis. Tiks turpināta tradīcija stādīt sniegpulkstenītes, pieminot tos, kuri nepārnāca no Sibīrijas un kuru vairs nav starp mums.

LAIDOS

Laidu muižā 17.III 15.00 senioru pēcpusdiena (apģērbā seno un bagāto stils). Muzicēs Māris Blāze no grupas *Jūrkant*.

Laidu bibliotēkā Dagnijas Grundbergas fotogrāfijas *Mirkļi*.

Sermītes bibliotēkā Dagnijas Grundbergas izstāde *Mana meditācija*.

Sermītes trenāžieru zālē 19.III 10.00 novusa spēle pāriem. Informācija un pieteikšanās pa tālr. 29844457, 29604482.

Pie represēto akmens 25.III iedzīvotāji aicināti nolikt ziedus un sveces.

NĪKRĀCĒ

12.III 12.00 sacensības nakts novusā. Ar nolikumu var iepazīties pa tālr. 26665663. 17.III 15.00 biedrības *Mini SD* nodarbība senioriem.

Bibliotēkā Rigondas Visockas-Melbārdes varžu suvenīri.

Dzeldā 19.III 9.00 izdzīvošanas nodarbes skolēniem no 12 gadiem. Tiks iepazīts veselīgs dzīvesveids, uztura un fizisko nodarību ietekme, varēs mācīties iekurt ugunsgrūdu, uzslīet nojumi, būs pārgājiens utt. Pieteikties pa tālr. 26866241 (Oskaram Linkovskim) vai 28822836 (Sergejam Ahmaduļinam).

Lēnās pie represēto piemiņas akmens 25.III 13.30 komunistiskā genocīda upuru piemiņas brīdis, ziedu un sveču nolikšana. 13.15 autobuss no Dzeldas pieturas uz Lēnām.

PADURĒ

Līdz 27.III slēpņošanas spēle *Atslēdz durvis uz Paduri*. Plašāk: pagasta feisbuka kontā.

PELČOS

Bibliotēkā Gunta Obodņikova mākslas darbu izstāde *Vinila valdzinājums*.

RAŅĶOS

Pasākumu zālē kāzu kleitu izstāde. 24.III 15.00 nodarbība senioriem *Otrreiz lietojamie materiāli*. 29.III 15.00 kustību, vingrošanas un elpošanas nodarbība senioriem.

Bibliotēkā fotogrāfu grupas *Liepājas pozitīvs* izstāde *Bez maskas*.

Pie represēto akmens 25.III piemiņas diena.

RENDĀ

Bibliotēkā līdz 31.III Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgs stāsts*. **Kultūras namā** 1.IV 21.00 pavasara ziedu balle ar Māri Blāzi. Pieteikties līdz 28.III pa tālr. 26181470.

RUBDĀRŽOS

Bibliotēkā Mārtiņa Pizika gleznas.

Kultūras namā 13.III 10.00 individuālas sacensības zolitē, pieteikties līdz 12.III sporta organizatorei pa tālr. 26261729. 15.III 15.00 senioriem nodarbi *Kustības, vingrošana un elpošana* vadīs Anda Brūdere. Pieteikties pa tālr. 26667415. 27.III 12.00 gadalaidu cikla pārgājiens *Rudbārži martā*. Pieteikties pie I. Ozoliņas, tālr. 26261729.

Pie piemiņas akmens 25.III iedzīvotāji aicināti nolikt ziedus represēto atcerē.

RUMBĀ

Bukaišos literatūras izstāde *Grāmatas plaukstošu lapu zaļumā*. 16.III 11.00 radoša darbnīca. 18.III 10.00 galda spēļu sacensības bērniem.

Bibliotēkā jaunākā literatūra. Var pieteikties individuālām konsultācijām par e-pakalpojumiem digitālajā nedēļā, kas notiks 21.–25.III.

SKRUNDAS PAGASTĀ

Antuļu bibliotēkā jaunmuižnieka Māra Mihailova izstāde *Skrundas pagasts fotogrāfijās*, Ilzes Kalvānes ilustrācijas *Spilgti bezgalīgs stāsts*, jaunmuižnieces Renātes Mihailovas papīra ziedi un apsveikumu kartītes.

SNĒPELĒ

Bibliotēkā 14.–31.III Rudītes Tiļļas darbi *Krāsu spēles*.

Kultūras namā 16.III 15.00 skolēnu brīvlaikā cikla *Čības kājās, un mamas paliek mājās* nodarbība. 17.III 15.00 interešu grupas *Radoši, prak-*

tiski, interesanti nodarbība. 26.III 17.00 Starptautiskajai teātra dienai veltīts talantu šovs *Ko tu proti?*, piedalās Raņķu, Laidu un Snēpeles amatier-teātris. Aicināti arī citu novadu amatier-teātri, tālr. 27843792 (Raimonda Vilmane).

TURLAVĀ

Bibliotēkā grāmatu blogeres Artas Brices fotogrāfijas un četrgadīgās meitas Līnas Lūcijas gleznojumi, papildināti ar pārdomām. 14.III 11.00 skolas brīvlaikā *Ātrlasīšanas sacensības – 7*, iepriekš pieteikties. Bērnu lasīšanas prasmi četrās grupās vērtēs logopēde Adrija Brantevica. 14.III–25.IV pāvilostnieku Ingrīdas un Rolfa Jansonu jūras rotu izstāde. 21.–25.III individuālas konsultācijas digitālajā nedēļā.

Kultūras namā katru otrdienu 19.30 bezmaksas vingrošana.

Ķikuru bibliotēkā izstādes: *Rokdarbu tehnika* un *Kā izgatavot lelli*. Skolēnu brīvlaikā: 14.III 14.00 darbi no papīra, 15.III 14.00 pasaku, stāstu stāstīšana, 16.III 14.00 spēles, 18.III 13.00 konkurss *Ko tu zini par Turlavas pagastu*.

VĀRMĒ

Bibliotēkā fotoizstāde „*Atveriet durvis*” *toreiz/tagad*. Otrdienās, piektdienās 16.00–19.00 digitālo prasmju nodarbības, pieteikties pa tālr. 25485374. 18.III 10.00 feisbuka lapā tiešraide *Piektdienas pasaku rīts kopā ar Kroksīti*. Skolēnu brīvlaikā: 14.–16.III un 18.III 13.00 krustvārdu mīklas, galda spēles, Lieldienu dekori un stāsti.

LIEPĀJAS KONCERTZĀLĒ LIELAIS DZINTARS

Čigānu mūzika – dedzīga un smeldzīga

26.III 18.00 tikšanās ar čigānu mūzikas vēstnesi, skanīgas balss īpašnieci Moniku Lakatošu un apvienību *Gipsy Voices*. Dziedātāja dzimusi Ungārijā, Budapeštā, valahu čigānu ģimenē. Pateicoties tēvam un tantēm, dziedāšanu apguvusi pašmācībā. Atpazīstamību Monika ieguvusi pirms 25 gadiem Ungārijas talantu šovā. Kopš tā laika saņēmusi neskaitāmas starptautiskas atzi-

nības, nesenākā un nozīmīgākā ir godalga pasaules mūzikas izstādē *Womex 2020*. gadā. Koncerts iekļauts izziņojumā sērijā *Pasaule „Lielajā dzintarā”*, jo čigāniem mūzika cauri laikiem ir saziņas veids – ģimenēs nav pieņemts jūtas izteikt vārdos, tas tiek darīts ar dziesmu. Kopā ar *Gipsy Voices* M.Lakatoša izpildīs valahu tautas etniskos skaņdarbus tieši tā, kā grupas dalībnieku ģimenēs

tie dziedāti kopš bērnības. Strauji ritmi, ugunīga ekspresija mīsies ar saldserīgām un sirdi plosošām melodijām, atklājot tautas likteni un dvēseles slēptākās stīgas. Izmantoti tradicionālie instrumenti: alvas kanna, karotes, koka sile, ģitāra. Līdz 18. martam koncertzālē piedāvā īpašu atlaidi, rakstot e-pastā (sanija.tamuza-sirmane@lielaisdzintars.lv) un rezervējot biļeti.

PĀRDOD

AUDI A4, jauna TA, 1,8 B/G. Tālr. 28245521.

UZKARES TEHNIKAS izpārdošana: sējmašīna, plaujmašīna, čehu motobloks ar piekabi un plaujmašīnu, kultivators. Tālr. 29487265.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briķetes (210 EUR/paleta), šķeldu, mizas, skaidas, klucišus (85 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tālr. 26651831.

Premium klases **KOKSKAIDU GRANULAS**, 6 mm, 210 EUR/t + piegāde. Tālr. 29553245.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumam **MALKU**; sausu skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 20396500.

Skaldītu un šāļu **MALKU**. Tālr. 24877409.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

SIVĒNUS. Tālr. 22400746.

Lauku vistu **OLAS**. Tālr. 26211023.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

SKĀBSIENU ruļļos. Tālr. 26516144.

Trūdējušus **KŪTSMĒSLUS** maisos ar piegādi, maiss: 4 EUR. Tālr. 26518070.

IZIRĒ

Izremontētu 2 istabu **DZĪVOKLI** vecpilsētā, 350 EUR mēnesī. Tālr. 22447206.

PĒRK

Vēlos iegādāties **NEKUSTAMO ĪPAŠUMU**, arī bez remonta. Samaksa uzreiz. Tālr. 24942347.

Pērk vai nomā **LAUKSAIMNIECĪBAS ZEMI** (arī aizaugušu u.c.). Tālr. 28963556.

Investīciju fonds pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS**, cirsma un **LAUKSAIMNIECĪBĀ** izmantojamās zemes. Tūlītēja samaksa, ātra īpašuma izvērtēšana. Tālr. 25396390.

Pērku **MEŽUS**, cirsma, jaunaudzes, izcirstus meža īpašumus, arī mežu īpašumus ar liegumiem. Tālr. 28162828.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

TRAKTORUS, piekabes. Tālr. 25357742.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Ņiva, Jeņisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritentraktoros *T150, T40AM, MTZ 80, 82, JuMZ*. Ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā. Tālr. 27347347.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zirgus. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakaļ. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Padomju laika konditorejas riekstiņu, sēnišu **FORMIŅAS**. Tālr. 26207295, Dace.

GLEZNAS, porcelānu, monētas u.c. senlietas. Tālr. 25928648.

Krievijas cara laika zelta **NAUDU**. Tālr. 29222863.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE kategorijas un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

DZIRDĒS APARĀTI. Speciāliste audioloģe pielaiķo, labo, pārdod, konsultē, kur un kā var iegādāties dzirdes aparātus. 15. martā no 10.00 līdz 12.00 Kuldīgā, PVA centrā (pasta 2. stāvā), tālr. 26018483.

Sertificēta būvfirma ar pieredzi veic **DAŽĀDUS BŪVDARBUS, DOKUMENTĀCIJAS NOFORMĒŠANU**. Tālr. 29705025.

SILTINĀM mājas ar ekovati, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

JUMTA remonts, maiņa, **FASĀDES** darbi, **TELPU** remonts. Tālr. 24848162.

Visu veidu **JUMTA** un **CELTNIECĪBAS** darbi. Tālr. 28254588.

MŪRĒJAM plītnis, krāsnis, siltumūrus, skursteņus. Tālr. 28757406.

ŪDENS BOILERU tīrīšana. Tālr. 26599081.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsma dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

Tīra **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 26018109.

REDZES TELPA

MARTĀ
BEZMAKSAS redzes tests ar pilnu briļļu pasūtījumu.

Sievietēm īpaša akcija: briļļu ietvariem un saulesbrilīlēm atlaide – 20%.

Uz tikšanos *Redzes telpā*, Piltenes ielā 10, Kuldīgā!
Kontakt tālrunis: 63322781.

LĪDZJŪTĪBAS

*Nu saltums dveš, un smarža vējā
kaisās,
Iet garām laiks, lai neatgriezto
vairs.*

/J.Plaudis./

Izsakām dziļu līdzjūtību Aijai Baumanei, tēvu zaudējot.

PII *Bitīte* kolektīvs

*Uz spāriem dzērves nes jau
pavasari,
Un piesaulē jau vibulītes zied.
Un ir tik skumji, ir tik ļoti skumji,
Ka tieši tagad tev bij jāiziet.*

/J.Ziemeļnieks./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Aijai Baumanei lielajās bēdās, tēvu aizsaulē aizvadot.

PII *Bitīte* 5. grupas bērni un vecāki

*Aiztecēja mans mūžiņis
Kā dzīparu kamoliņš;
Te satīnu savas dienas,
Ij baltās, nebalās.*

/T. dz./

Skumju brīdī esam kopā ar Inesi, tēti zemes klēpī guldot.

Sociālā dienesta kolektīvs

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu putenī,
Bērzos un zvaigznēs.*

/O.Vācietis./

Izsakām dziļu līdzjūtību ĒRIKA KLINTS ģimenei, viņu mūžībā pavadot.

Sarmīte ar ģimeni, Elita ar ģimeni

*Kādēļ brīnumu gaidīt,
Šeit es nenāksu tad.
Ne vairs raudāt, ne smaidīt
Nekad, it nekad.*

/J.Jevtušenko./

Skumstam, atvadoties no ilggadējā mednieka EDGARA LAPSAS. Izsakām līdzjūtību dēlam Raimondam un pārējiem tuviniekiem.

Turlavas mednieku kolektīvs

*Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dziļi, dziļi daudzēm sirdis sāp.*

/O.Skuja./

Izsakām līdzjūtību Raimondam un pārējiem lielajās bēdās.

Z/s *Porīņi* darbinieki

*Norima darbīgās rokas,
Nespēja visu vēl veikt.
Nespēja šķiršanās brīdī
Pēdējās ardievas teikt.*

/Z.Purvs./

Skumju brīdī esam kopā ar Silviju, māsu mūžībā pavadot.

Kolēģes no aģentūras

*Nu, māmuliņ, kā plecu lakats
Tavs mūžs ir beidzot noadīts,
Guļ melnā krāsā zaļaj pāri,
Un pavedienu uz smiltīm stīdz.*

/K.Apškrūma./

Skumju brīdī esam kopā ar Daci un Justīni, no māmiņas un vecmāmiņas atvadoties.

Kolēģi *Cīrulīti*

*Klusiem soļiem māmuliņa
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdiņa nebildusi,
Skumjas sirdī atstājusi.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu mīļajai auklītei Dacei Druvaskalnei, no māmiņas atvadoties.

Grupiņas *Vinnijs Pūks* audzēkņi

*Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas un tava mūža
stāsts.*

/J.Rūsiņš./

Visdziļākā līdzjūtība Judītei Sukurei, no ULDA atvadoties.

Vārmes senioru padome

*Šodien līdzi tev dodam
Siltākos atmiņu vārdus,
Lai viņu gaismā vieglāk
Atvērt mūžības vārtus.*

/K.Apškrūma./

Skumju brīdī esam kopā ar Zentu, dzīvesbiedru JĀNI mūžībā pavadot.

Dzirkstītes bijušās darbabiedres

*Vēl siltums paliks, paliks vēl aiz
tevis,
Un atmiņas kā maza saule degs.*

/P.Priede./

Izsakām dziļu līdzjūtību Zentai Gurauskai un pārējiem tuviniekiem, JĀNI mūžībā pavadot.

Līvija un Vilnis

*Tavu dvēseli eņģeļi uz spāriem tur,
Ar mīļiem vārdiem lielo sāpi vieglāk
bur.*

*Lai tavi mīļie var tālāk doties,
Par visu labo tev pateicoties.*

/B.Koknese./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību ALBERTA BUMBIĒRA piederīgajiem, viņu mūžībā pavadot.

Velta, Austra, Dace, Anita, Valdis

PĀRDOD
viegli uzstādāmas
dažādu izmēru un
veidu polikarbonāta
SILTUMNĪCAS.
Aizvedīsim.
T. 27848667.

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis
63324881.

www.kurzemnieks.lv

Lasi jaunākās ziņas savā datorā!

VĀRDADIENAS

No 13. līdz 20. martam

- 13. Ernests (2863), Balvis (7)
- 14. Matilde (282), Ulrika (109)
- 15. Amalda (3), Amalda (3), Imalda (6)
- 16. Guntis (5335), Guntars (3711), Guntris (8)
- 17. Ģertrūde (135), Gerda (624)
- 18. Ilona (7232), Adelīna (588)
- 19. Jāzeps (1237), Juzefa (218)
- 20. Made (66), Irbe (38)

Populārākie: Ilona un Guntis.

No Gata par Gunti

Guntis Niedoliņš, amatnieks:
 – Vārdu man izvēlējās vecāki, precīzāk, pie tā nonāca vecmāmiņa. Stāsts ir tāds: mamma gribēja saukt par Gati, bet tad, kad piedzimu, dzīvojam Padomju Savienībā, krieviem šis vārds ne ar ko labu neasociējās, un, dažus burtus nomainot, iznāk nelabs vārds. Tika nolemts saukt mani par Gunti. Šī ideja radās vecmammai – viņa bija teikusi: „Tā kā māsiņa ir Gunta, kāpēc gan lai nebūtu arī Guntis?” Man vārds patīk, un par citu neesmu domājis. Par kādiem atgadījumiem – reiz autoskolā tiku nosaukts par Guntaru Niedolu. Domāju, kā var sajaukt gan vārdu, gan uzvārdu... Iesauku man nekad nav bijis.

Amanda Gustovska

JOKI

–Vai tevi bez naudas vispār kaut kas interesē?
 – Jā!
 – Kas?
 – Kur tā ir?

 Jūti, ka tev izsīkst vārdu krājums? Nomet uz kājas ķieģeli!

 – Dārgā, kāpēc es vienmēr pēdējais uzzinu par to, kas notiek mūsu mājā?
 – Klusu, pamodināsi bērnu!
 – Kādu bērnu?

Padoms. Aizsūtiet ielūgumu uz savām kāzām visiem miljonāriem, kuru adresi spējat atrast! Ir cerība, ka viņu palīgi atsūtīs jums dāvanas, nenoskaidrojot, kas esat un kā viņu boss jūs pazīst.

Pasaka bija tik briesmīga, ka pēc trešās lappuses bērnodarza audzinātāja visu grupiņu izveda ārā uzpīpēt.

LOGI UN DURVIS *Pavasara atlaides logiem līdz 23%*

Akcija līdz 31.03.2022.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

www.montaznieksde.lv
 Tel. / fax 63323281, mob. 26179829

MONTĀŽNIEKS DE

LAIKA PROGNOZE

Saulains, bet dzestrs

Šis ir brīdis, kad meteoroloģiskais pavasaris sacenšas ar astronomisko – kurš pienāks pirmais. Gan satelīta radari, gan novērojumu stacijas, kuru dati tiek uzskatīti par visticamākajiem, jo iegūti un analizēti atbilstoši mūsu apstākļiem, rāda, ka agrāk tomēr sāksies astronomiskais – 20. martā 17.33.

Šonedēļ piedzīvots viens aukstuma vilnis visā valstī. Zemākā temperatūra fiksēta ceturtdienas rītā Zosēnos (–18). Mīnusi bija arī pavasarīgām noskaņām bagātajā rietumu piekrastē, bet pie mums tomēr nebija tik auksti, cik Vidzemes austrumos, kur vēl var slēpot. Prognozes par meteoroloģisko pavasari ilgtermiņā var mainīties. Tuvākajā laikā brīvdienas būs mazliet siltākas, bet nākamnedēļ vēlreiz gaidāms aukstums.

Sociālajos tīklos atkal parādījušies ziemeļblāzmas foto. Vārmenieks Jānis Poļanko stāsta, ka sestdien (5. martā) nodomāts vakarā iet uz veikalu. Izejot laukā, ieraudzījis ziemeļblāzmu: „Metu visu pie malas un skrēju pēc spo-

Ziemeļblāzmu 5. martā ap 21.00 Vārmē iemūžinājis Jānis Poļanko.

guļkamas un stafīva. Nevar laist tādu skatu garām! Pavisam neparedzēts pasākums iznāca.”
 Ziemeļblāzma, arī polārblāzma jeb kāvi, ir atmosfēras augšējo slāņu spīdēšana, gaisa molekulām mijiedarbojoties ar Saules vēja daļiņām. Visbiežāk šo unikālo parādību var novērot pavasarī un rudenī, krietni retāk – vasarā un ziemā. Tie, kas aizraujas ar astronomiju, zina, ka ziemeļblāzmu var paredzēt, ja uz Zemes notiek spēcīga ģeomagnētiskā vētra. Jāvēro īpašs Kp indekss: jo tas lielāks, jo lielā-

ka iespēja ieraudzīt un iemūžināt. Taču jābūt arī skaidram laikam un plašam skatam uz ziemeļiem. Apkaisnotā vietā to var nesaskatīt.
 Viduskurzemē sestdien būs līdz +7, naktī līdz –5, uz rīta pusi vēl pāris grādu aukstāk. Svētdien +8, nakts vairs nebūs tik auksta. Brīvdienas un nedēļas sākums būs saulains, nokrišņi gaidāmi vienīgi Saldus pusē otrdienas vakarā. Mērens R vējš, no pirmdienas – D/DR.

Daina Tāfelberga
 Jāņa Poļanko arhīva foto

VMF LATVIA

(Reģ. Nr. 40003405130)

Uzņēmums meklē jaunu kolēģi

kokmateriāla uzņēmumā un kvalitātes noteikšanā Kuldīgā.

Bruto alga no 1400 EUR.
 CV sūtīt e-pastā: vmflatvia@vmf.lv.

PĒRKAM

Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestīgošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsā

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
 www.metsaforest.com/lv

Kā varam palīdzēt Ukrainai

Par to pirmdienas vakarā zūma sarunā sprieduši Kuldīgas Demokrātijas kvartāla aktīvistu un pašvaldības pārstāvji. Lūk, īss tīkšanās apkopojums.
 Vispirms, ja vēlies palīdzēt, svarīgi to darīt koordinēti, nevis rīkoties uz savu galvu. Ko tas nozīmē praktiski? Aizpildīt anketu un gaidīt, kad tiks lūgta tava palīdzība, nevis rīkoties pašam, piemēram, var aizpildīt pašvaldības anketu, piesakoties sniegt atbalstu.
 Ikviens ziedot naudu akcijā *Ukrainas cilvēkiem!* var pa labdarības tālr. 90006086 vai portālā *Ziedot.lv*.
 Informācija cilvēkiem no Ukrainas (t.sk. iespēja Latvijas iedzīvotājiem pieteikt atbalstu) ir vienu-

viet: www.palidziukrainai.lv.
 Ja rīkojas uz savu galvu, tas var radīt dažādas problēmas:
 • ziedotās lietas var nonākt nepareizajās rokās (piemēram, melnajā tirgū vai pie Krievijas armijas), tāpēc ir svarīgi būt pilnīgi drošiem par tiem cilvēkiem un organizācijām, kuriem ziedojumi tiek nodoti;
 • palīdzība var nenonākt tur, kur to vajag visvairāk (pieklūt tām vietām, kur tā nepieciešama visvairāk, ir ļoti, ļoti grūti);
 • var tikt apdraudēti paši palīdzības sniedzēji, kurus pēc tam pašus nāksies glābt.
 Visiem bēgļiem svarīgi reģistrēties pašvaldības policijā, lai varētu saņemt visu palīdzību, kas viņiem

pienākas. Pašvaldība sniedz naktsmājas un ēdināšanu. Sociālais dienests palīdz arī ar mentoru jeb padomdevēju (to darīt pieteikusies kuldīdzniece Nadija Strazdiņa).
 Ja ir vēlme par mentoru kļūt pašam, var pieteikties pie sociālā dienesta direktores Sarmītes Segliņas, tālr. 63350604, 27020732; e-pasts: sarmite.seglina@kuldiga.lv.
 Vēl atziņas no zūma sarunām.
 • Domājot par to, kā uztveram informāciju par Ukrainu, pašiem jāreķinās, ka šobrīd esam ļoti emocionāli, tāpēc varbūt nespējam to izvērtēt kritiski. Kopumā jāuzmanās, lai dusmas un sāras, kas ir normāla reakcija uz šo situāciju, sabiedrībā nepāraug agresijā.

- Kas attiecas uz tiem cilvēkiem, kuri ilgi dzīvojuši citā informatīvajā telpā, jāapzinās, ka jebkurš var savu viedokli mainīt, taču tas neattieks strīda karstumā.
- Svarīgi domāt arī par savu labbūtnību, jo vislabāk varēsim citiem palīdzēt tad, ja būsīm parūpējušies par sevi.
- Ir vērts ievērot *mediju diētu* – nepārspīlēt to laiku, ko pavadām, lasot, klausoties un skatoties ziņas par karu.
- Par spīti notiekošajam joprojām drīkstam un pat vajag piedzīvot pozitīvas izjūtas un svinēt svētkus (arī Ukrainā cilvēki vēl precas).

Sīkāka informācija un ieteikumi, kā mēs vislabāk varētu Ukrainai

STAND WITH UKRAINE

nas tautu atbalstīt, lasāma <https://www.kurzemnieks.lv/dzive/12432-ka-mes-varam-palidzet-ukrainai/>
Jana Sūruma
Kristas Miltiņas plakāts